

Viharosok Népe

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 MARCHIUS 1., VASÁRNAP

Ára 50 fillér

IX. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM

A szakszervezetek XVIII. kongresszusának tanácskozása

Gerő Ernő elvtárs a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében üdvözölte a kongresszust

— Tisztelt Kongresszus! Elvtársak! A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének nevében harcos kommunista üdvözléssel köszöntöm a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusát, s a szakszervezetek kongresszusa útján a magyar szervezett dolgozók több mint másfélmilliós hadseregét!

Elvtársak! Népgazdaságunk, hazánk ipari és mezőgazdasága, országunk közlekedése, szociális és kulturális intézményeinek hatalmas fejlődésen mennek keresztül azóta, amióta szabad ország lettünk, amióta — a nagy Sztálin parancsát megvalósítva — a dicsőséges Szovjet Hadsereg leverte népünk kezéről a fasiszta reakció bilincseit. Az elmúlt évben, 1952-ben hazánk egész ipari termelésének értéke 253 százaléka volt az 1938. évinek, gyáriparunk pedig háromszor annyit termelt, mint a második világháború előtt. 1952-ben kerekén kélszerte volt nagyobb iparunk termelésének értéke, mint 1949-ben, a sikeresen megvalósított hároméves terv utolsó esztendejében. Ezek szerint iparunk termelése rövid három esztendő leforgása alatt megduplázódott.

Szédületes iramú fejlődés ez, amelyhez fogható nemcsak Magyarországon nem ismert egész történelme folyamán, de nem ismert, nem ismerhetett semmiféle lőkorszár sem. Ez a rendkívül gyors fejlődés — ipari termelésünk értékének megduplázódása három év leforgása alatt — mindennél kézzelfoghatóbban bizonyítja a szocializmust építő népi demokratikus rendünk fölényét a lőkés gazdasági rend felett.

Bizonyítja, milyen grandiózus teljesítményekre képes egy szabad ország népe, amelyet forradalmi pártja Marx—Engels—Lenin—Sztálin útján vezet, s amely ország a kommunizmust diadalmasan építő Szovjetunió önzetlen baráti segítségére támaszkodik és a Szovjetunióval, valamint a népi demokratikus országokkal való tervszerű együttműködés és kölcsönös segítős politikáját valósítja meg.

Fényes bizonyítéka ez a szédületes iramú fejlődés a Szovjetunió által a népi demokráciának nyújtott gazdasági—műszaki segítség rendkívüli hathatóságáról szóló sztálini tétel igazának: „egyetlen kapitalista ország sem tudna a népi demokratikus országoknak olyan igazi és magas színvonalú műszaki segítséget nyújtani — mondja Sztálin elvtárs —, amelyet a Szovjetunió nyújt nekik. Nemcsak arról van szó, hogy ez a segítség a lehető legelőször és legbiztosabban megérkezzék. Elsősorban arról van szó, hogy ennek az együttműködés-

nek alapja a kölcsönös segítségnek és a közös gazdasági fellendülés elérésének őszinte vágya. Az eredmény az, hogy ezekben az országokban az ipar igen gyors ütemben fejlődik. A mi országunk fényesen bizonyítja ennek a tételnek az igazságát.

Az ipar gyorsütemű fejlődése együtt járt az iparban foglalkoztatottak számának nagymértékű emelkedésével. Iparunkban 1952-ben 36 százalékkal többen voltak foglalkoztatva, mint 1938-ban. Ez évben az iparban foglalkoztatottak száma jelentősen tovább fog emelkedni, s el fogja érni az egymillió főt. A munkások és alkalmazottak száma egész népgazdaságunkban 1938-hoz képest kerekén 40 százalékkal növekedett, s ennél sokkal-sokkal nagyobb mértékben nőtt a foglalkoztatott értelmiségi dolgozók száma.

Ez évben az összes munkások és alkalmazottak száma népgazdaságunkban elérte a 2 millió 400 ezer főt. Hatalmas szám ez a 9 és félmillió lakosú Magyarországon. Magyarországon nem mezőgazdasági ország, nem elmaradott ország többé, hanem ipari ország.

Elvtársak! Még alig három-négy esztendő telt el csak azóta, hogy hazánkban végleg megszűnt a munkanélküliség, melytől oly sokat szenvedtek a régi nagylőkés-nagybirtokos Magyarország dolgozó tömegei. De ez alatt a három-négy esztendő alatt olyan hatalmas léptékű előrelépés, annyira megszoktuk, hogy népi demokratikus országunkban nincsen

munkanélküliség, hogy sokaknak úgy tűnik, mintha a munkanélküliség szörnyű nyomora és létbizonytalansága legalább is egy évszázaddal ezelőtt szűnt volna meg hazánkban!

Népgazdaságunkkal, munkásosztályunkkal, értelmiségünkkel együtt fejlődött, izmosodott szakszervezeti mozgalmunk is. A régi szakmai alapon felépült, szinte céljellegű szakszervezetek helyébe a szocialista építés korszakának megfelelő iparági szervezetek léptek. Szakszervezeteink kivétel nélkül a szocializmus építéséből, mozgósításából és mozgósítják a dolgozó tömegeket a népgazdasági tervek teljesítésére és túlteljesítésére. Szervezik a szocialista munkaversenyt, a Sztáhanov-mozgalmat.

Hatalmas eredményeinkben, iparunk, közlekedésünk, népgazdaságunk gyorsütemű fejlődésében, összes sikereinkben kétségel nélkül része van szakszervezeti mozgalmunknak, szakszervezeteink munkájának is!

A magyar szakszervezetek anynyiban és olyan mértékben voltak képesek hozzájárulni hazánk felemelkedéséhez, eredményeinkhez, amennyiben és amilyen mértékben híven és következetesen valósították meg a Magyar Dolgozók Pártjának politikai irányvonalát!

Amilyen mértékben erősítették kapcsolataikat a dolgozó tömegekkel, küzdöltek a termelési terv teljesítéséért, védtek a dolgozók jogos érdekeit, ápolták és terjesztették a proletárinternacionaliz-

mus és a hazafiság szent eszméit, elmélyítették a dolgozókban a szereletet a Szovjetunió iránt, küzdöltek a béke frontján az imperialista háborús gyujtogatók ellen!

Az eddig elért eredmények azonban semmiképpen sem vezethetnek bennünket arra a téves következtetésre, hogy szakszervezeti mozgalmunkban, szakszervezeteink munkájában nem volnának igen komoly hiányosságok. Dolgozó népünk, munkásosztályunk, pártunk sokkal többet vár szakszervezeteinktől, mint amennyit eddig tettek. Azt várjuk szakszervezeteinktől, hogy még következetesebben és eredményesebben mozgósítsák a dolgozókat a termelési tervek teljesítésére és túlteljesítésére! Hogy az eddiginél jobban, eredményesebben szervezzék a szocialista munkaversenyt, a Sztáhanov-mozgalmat!

Hogy még következetesebben küzdjenek a munkafegyelem megszilárdításáért! Hogy valóban a szocializmus, a kommunizmus iskolái legyenek! Hogy szívós munkával megszervezzék a még szervezzellen munkásokat és alkalmazottakat! Hogy állandóan segítsenek emelni a dolgozók szakmai tudását és általános kulturáját! Hogy állhatatos küzdelmet folytassanak a dolgozók jogos érdekeiért, a kollektív szerződés megtartásáért! Hogy éberem örködjének a munkásosztály sorainak egysége felett, vegyenek észre, leplezzenek le, tegyenek ártalmatlanná minden ellenséges behatolást — a munkásosztály so-

raiba s kérlelhetetlen erővel és szívóssággal küzdenek a szocialdemokratizmus, a klerikalizmus, a cionizmus, a kozmopolitizmus és minden más ellenséges ideológiai és politikai befolyás ellen a szakszervezetekben, s a munkásosztályban! Hogy szilárd, mindenre elszánt harcosai legyenek a világot átfogó békelábornak, melynek élén a hatalmas Szovjetunió halad, s melyet nagy tanítónk, Sztálin elvtárs lángesze vezérel!

Szakszervezeteinknek mindeketlen az ezévi népgazdasági terv maradéktalan megvalósításáért és túlteljesítéséért kell mozgósítani a dolgozókat. Mindent el kell követniök, hogy április 4-re, hazánk felszabadításának évfordulójára, népünk és országunk legnagyobb ünnepére, felszámoljuk a lemaradást, amely ez év elején a termelés több területén megmutalkozik. Szakszervezeteinknek és szakszervezeti vezetőknek szem előtt kell tartaniök és munkájukban figyelembe kell venniök, hogy ezévi népgazdasági tervünk teljesítése öt alapvető feltétel biztosításán múlik:

1. Be kell hoznunk a lemaradást a széntermelés tervének teljesítésénél. Minden körülmények között, maradék nélkül teljesíteniünk kell a széntermelés ezévi tervét, ami azt jelenti, hogy széntermelésünket egyetlen év alatt 24 százalékkal kell növelnünk és szénbányászainknak 23,5 millió tonna széntet kell adniök az országunknak.

Ez elvtársak, nehéz, de megvalósítható feladat! E feladat megvalósítása szénbányászaink, műszaki értelmiségünk, egész munkásosztályunk számára becsület és dicsőség dolga!

2. Be kell hoznunk a lemaradást a vaskohászati tervének teljesítésénél. Minden körülmények között, maradék nélkül teljesíteniünk kell a vaskohászati ezévi tervét, ami azt jelenti, hogy acélnyersvas-termelésünket egy év alatt 44 százalékkal, martinacéltermelésünket 17 százalékkal, elektroacéltermelésünket 28 százalékkal, hengerlaccéltermelésünket pedig 15,6 százalékkal kell növelnünk!

Ez nehéz, de megvalósítható feladat! E nehéz feladat megvalósítása kohászaink és egész munkásosztályunk számára becsület és dicsőség kérdése!

3. Teljesíteniünk kell minden körülmények között és maradék nélkül az exportköttelezeteinket, mert ez egyik alapvető feltétele annak, hogy iparunkat nyersanyagallal elláthassuk, s nagy építkezéseink számára olyan ipari felszerelést, gépeket biztosítsunk, amelyeket itthon még nem tudunk gyártani. Export-köttelezett (Folytatás a 2. oldalon)

Jó vetés — gazdag aratás

Vetésre mozgósít a dombegyházi Petőfi tisz példája

— Hát jó. Akkor holnap megkezdjük — határozták el szerdán este a brigádvezetői értekezleten. — Nem lesz még korán? — tette fel a kérdést Albu György brigádvezető. — Még nem igen emlekezünk rá, hogy ilyen korán kezdjük volna meg a borsó vetését itt nálunk a községben.

— Már miért lenne korán? Olyan tavaszias az idő és a földnek is megvan a szükséges hőmérséklete. A borsónak nem árt, ha a földnek két-három fok a melege csupán. Eppen tegnap néztem, a talaj elég meleg — veti ellen Fodor István brigádvezető. Ebben aztán meg is egyeztek. Ugy váltak el, hogy másnap szántanak és délfelé hozzáközdenek a vetéshez.

Csütörtökön kihuzatták a vetőgépeket, a vetőmagot is kiszállították. Amikor a fagy felengedett,

a földnek a teteje egy kicsit megpirkadt, hozzákezdtek a vetéshez

Egy nap nem végeztek a borsóvetéssel a »Petőfi« tisz tagjai. Ugy beszélték meg, másnap folytatják. Pénteken reggelre pedig elég erő-

sen fagyott. Nem vette be a föld a magot. Fodor Imre, az I. típusú »Etlőre« tiszos elnöke is elment megnézni, mit csinálnak ma »Petőfi«-nél.

— No mi lesz, nem vették? — kérdezte a tagoktól.

— Vetünk mi, de csak délfelé — mondták többen. — Nem is várjuk meg a júniust. — Délben, amikor a fagy kiengedett, hozzákezdtek a borsóvetéshez. Hat fogat szántott, hat pedig nehéz fogással fogasolt és utána meg simították. Vetés után pedig három fogat lánboronázott. Összesen 30 hold borsót, hat hold jarovizált őszi búzát vetettek el.

A »Petőfi«-ék már megkezdtek a vetést, a borsó vetését pedig be is fejezték. Nekünk is kellene már vetni a mákot, — mondja Fodor Imre, az »Etlőre« tiszos elnöke. A termelésorportban pénteken is 26 fogat volt kint szántani. A szántással már végeznek is. A vetőmagot elkészítették, kitisztították, csak éppen el kell vetni. A vetőgépek is kijavítva készenállnak.

Dombegyházán nem maradt tiltokban a »Petőfi« tisz vetése. Az

egész községben erről beszélték. Nagy dolog volt ez, hiszen már a többi csoport is megkezdte volna a borsó, mák vetését, de féltek, hogy nagyon korai lesz. A »Petőfi« tisz tagjai nem féltek.

Tanultunk az elmúlt év példájából

— mondta Trifon János is a »Békeharcos« tiszos tagja. — Én sem akarom, hogy olyan későn kezdjük a vetéshez, mint tavaly. Azért lett csak hárommászás árpa és négymászás zab átlagtermésünk, mert áprilisban vetettünk el — tette még hozzá Golyós György. A csoportgyűlésen határozták el, hogy hétfőn reggel három vetőgéppel kezdik meg a vetést.

Az »Uj Flet« tiszos-nél sem sokat csodálkoztak a tavaszias időnek. Elhatározták, hogy a »Petőfi« tisz példájára megkezdik a mák vetését. Az elhatározást tett követte.

Dombegyháza szövetkezeti község termelőségvetőkezetei nem akarnak elmaradni a tavaszi munkákkal. A vetőmagágy jó elkészítésével, a vetés gyors befejezésével biztosítják a gazdag aratást.

ink
a Hőse,
kolhoz elnöke
k megteremteni
x, milyen örömmel
hajnalhaságy
gy gyönyörköd-
munka eredménye-
ben,
oltam, amikor a
asztalok Gora-
ék elnökevé.
ett a felelősség-
bb beavatútam,
on fejlődött, a
következők. A
ru ével. Forjem
feloldták a fa-
szállították az új-
kolhozgiz-ter-
vel bízták meg,
em és több tab-
nak szóp termé-
ll, amit vidékünk-
ittak meg. Szor-
Munka Vörös-
tek ki.
választottak meg
em képviselőm
Kollonuk szép
magas termés-
ham hárson másik
Szocialista Munka-
ki. Más nagy
szóval lettem a
Tanácsnak és
unó Kommunista
száon.
szere
meg az OTSB-
kita. Onosbára,
ány árába még
tve kétféle hely-
portokak vezetői
s a rajt és láték-
A járási TSB-ok
beszólatos agitáció-
s.
mutat
mérékzés ugyan
Kinizi hajlandó
és 41-re gyözött,
hóki tisztén kívül
városi sportbizott-
fiklású és egyé-
és évdás meg-
folyvételnyre biz-
pánéme folyamán, de nem is-
mert, nem ismerhetett semmiféle
lőkorszár sem. Ez a rendkí-
vül gyors fejlődés — ipari ter-
melésünk értékének megduplázó-
dása három év leforgása alatt
— mindennél kézzelfoghatóbban
bizonyítja a szocializmust építő
népi demokratikus rendünk fölé-
nyét a lőkés gazdasági rend fe-
lett.
Bizonnyítja, milyen grandiózus
teljesítményekre képes egy sza-
bad ország népe, amelyet forra-
dalmi pártja Marx—Engels—Len-
in—Sztálin útján vezet, s amely
ország a kommunizmust diadal-
masan építő Szovjetunió önzet-
len baráti segítségére támaszko-
dik és a Szovjetunióval, vala-
mint a népi demokratikus orszá-
gokkal való tervszerű együttmü-
ködés és kölcsönös segítős poli-
tikáját valósítja meg.
Fényes bizonyítéka ez a szédü-
letes iramú fejlődés a Szovjet-
unió által a népi demokráciának
nyújtott gazdasági—műszaki
segítség rendkívüli hathatóságá-
ról szóló sztálini tétel igazának:
„egyetlen kapitalista ország sem
tudna a népi demokratikus orszá-
goknak olyan igazi és magas
színvonalú műszaki segítséget
nyújtani — mondja Sztálin el-
vtárs —, amelyet a Szovjetunió
nyújt nekik. Nemcsak arról van
szó, hogy ez a segítség a lehető
legelőször és legbiztosabban meg-
érkezzék. Elsősorban arról van szó,
hogy ennek az együttműködés-

A szakszervezetek XVIII. kongresszusának tanácskozása

(Folytatás az 1. oldalról.)
 ségeink maradéktalan teljesítése mindenképp kohászatalunk és gépgyártásunk múlik. Ez nehéz, de teljesen reális feladat. E nehéz, de reális feladat megvalósítása üzemünk munkásságának, s mindenképp a vasipari munkásságának és műszaki értelmiségnek, de egész munkássztyálynak is becsületbeli ügye!

4. Biztosítanunk kell minden körülmények között nagy beruházásaink tervszerinti megvalósítását! Olyan gigantikus építkezéseket, mint a Sztálin Vasmű és Sztálinváros, mint a Diósgyőri Kohászati Üzemek újjáalakítása, mint Komló új bányaváros és üzei, mint a Földalatti Gyorsvasút, mint Kazincbarcika, az inotai kooperáció, a tiszalöki öntözőrendszer, stb.

Ez elvtársak, nehéz, de teljesen reális, megvalósítható feladat. E nehéz feladat megvalósítása építőmunkásaink, technikusaink, műszaki értelmiségünk, egész munkássztyálynak számára becsület és dicsőség dolga!

5. Maradéktalanul és időben el kell végeznünk a tavaszi mezőgazdasági munkákat: a még hátralévő szántást, a tavaszi vetést, a növényápolást! Sokkal jobban és szervezettebben kell ezen a tavaszon dolgozni a földeken azért is, mert a tavalyi rendkívül mostoha időjárás következményeit kell szorgalmasabban, jobb szervezettel, fegyelmettel munkával felszámolnunk, s ilyen módon biztosítanunk kell népünk

zavartalan ellátását, valamint könnyű- és élelmiszeriparunk nyersanyagellátását! A tavaszi mezőgazdasági munkák időben és jó minőségben való elvégzése, az ősszel elmulasztottak maradéktalan pótlása, minden talpalatnyi föld gondos, szorgalmas megművelése nehéz, de teljesen reális, megvalósítható feladat. Ennek a feladatnak megvalósítása gépállományaink és állami gazdaságaink dolgozói, termelősövetkezeiteink tagjai és egyénileg gazdálkodó parasztaink számára nemcsak kötelesség, hanem egyben becsület és dicsőség dolga is!

A szakszervezetekre, melyeknek kebelébe tartozik a MEDOSZ, a tavaszi munkák időben és jó minőségben való elvégzése terén igen komoly feladat vár és rájuk igen nagy felelősség hárul.

Tisztelet Kongresszus! Elvtársak! Országunk, népgazdaságunk fejlődése nyolc év óta, hazánkban a hősi Szovjet Hadsereg által történt felszabadítása óta töretlenül felívelő vonalat mutat. De most nem arról van szó, nem arra van szükség, hogy megnyugodjunk babrjainkon s átadjuk magunkat az önélegység káros és veszedelmes hangulatának!

Most a figyelmet az ezéveleji lemaradásra és az átmeneti nehézségekre kell összpontosítanunk! Most mindenképp az szükséges, hogy gyorsan, szervezeten kívül a hibákat, felszámoljuk a kezdeti lemaradást — amelynek felszámolását egyébként már elkezdjük — biztosítsuk népgazdasági terveink teljesítését, ami az átmeneti nehézségek kiküszöbölésének s

a dolgozó tömegek további élet-színvonal-emelkedésének egyetlen szilárd alapja szocializmust építő országunkban.

A szakszervezetek fő feladata most és a továbbiakban: a terv teljesítésének megszervezése a munkaverseny, a Sztáhanov-mozgalom kifejtése, kiszélesítése és elmélyítése, s a munkafegyelmegszilárdítása révén.

Ezt a feladatot, amely egyben a béke megvédését folytatott harcunk alapvető kérdése is, a magyar szakszervezetek nagy pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja biztos vezetésével meg tudják és késztölenül meg is fogják oldani!

Éljen a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusa!

Éljen népünk győzelmeinek szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja! Éljen soká és vezessen bennünket győzelemről győzelemre népünk szeretett vezetője, a mi drága Rákosi elvtársunk!

Üdv és dicsőség legigazibb barátunknak, bölcs tanítónknak, a béke és az emberi haladás zászlóvivőjének, a nagy Sztálinnak!

Gerő elvtársnak a párt nevében mondott üdvözlő beszédét a kongresszus tagjai többször is megújuló, viharos tapsal fogadták és percekig tartó lelkes ünneplésben részesítették a béke és az emberi haladás zászlóvivőjét, a nagy Sztálint és a magyar nép szeretett vezetőjét, Rákosi Mátyás elvtársat.

Harastyák József elvtárs a kongresszus köszöntőjét fejező ki az üdvözlő beszédét és a magyar szakszervezetek nevében ígéretet tett, hogy munkájukban szemellett fogják tartani azt az útmutatást, amelyet a párt nyújt a szakszervezeteknek.

A Begyűjtési Minisztérium versenyjelentése

Hozánk felszabadulásának ünnepe adják át a begyűjtésben élenjáró megyének a minisztérium által kiadott díjakat.

A legutóbbi értékelés szerint a begyűjtés versenyében az ország legjobb községe a zalamegyei Guttorföld, amely a tojásbegyűjtés negyedévi tervét jelentősen túlteljesítette s ugyancsak túlteljesítette a tej, baromfi és a sertésbegyűjtés ezideig esedékes tervét is. Második a tolnamegyei Váralja, harmadik a szabolemszegyei Panyola, negyedik az ugyancsak szabolemszegyei Nyirbátor, ötödik a hajdúmezei Bedő község.

A járási versenyben első a borsodmegyei mezőseleki járás, második a soproni, harmadik a komáromi járás.

A tejbegyűjtés versenyében ezideig Nógrád, Pest és Szolnok megye érte el a legjobb eredményt. Legsúlyosabb a lemaradás Győr, Szabolcs és Hajdú megyében. A tojásbegyűjtés versenyében Vas, Szolnok és Pest megye jár az élen, a legutolsók pedig Somogy, Bács és Baranya. A hizottsertés begyűjtésének háromnegyedévi tervét legpéldásabban Békés, Komárom, és Vas megye teljesítette, legjobban lemaradt Baranya, Bács és Borsod. A borbegyűjtés tervének teljesítésében Szolnok, Vas és Zala megye jár az élen, legnagyobb a lemaradás Békés, Szabolcs és Borsod megyében.

Aláírták az 1953. évi magyar-csehszlovák árucsereforgalmi megállapodást

1953 február 24-én Prágában aláírták az 1953. évre szóló magyar-csehszlovák árucsereforgalmi megállapodást. A megállapodás alapján Csehszlovákia 1953-ban a Magyar Népköztársaságból különböző gépipari gyártmányokat, szerszámegyeket, dőmperek, elektrotechnikai gyártmányokat, különböző nyersanyagokat, valamint mezőgazdasági termékeket és más árukat kap.

Csehszlovákia a Magyar Népköztársaságnak különböző fajta gépi berendezéseket, főleg nehéz-

gépipari gyártmányokat, továbbá nyersanyagokat szállít.

A megállapodást, amely az árucsereforgalom további emelését és a gazdasági együttműködés további kiszélesítését biztosítja a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Köztársaság között, magyar részről Háy László, a külkereskedelmi miniszter első helyettese, csehszlovák részről Jan Soucek külkereskedelmi miniszterhelyettes írta alá. A tárgyalás a két népi demokrácia baráti együttműködésének szellemében folyt le.

Októberben tartják

a III. Szakszervezeti Világkongresszust

Bécs. (TASZSZ) A Szakszervezeti Világövetség Végrehajtó Bizottsága közleményt adott ki a III. Szakszervezeti Világkongresszus összehívásáról.

A közlemény bejelenti, hogy 1953 októberére Bécsbe összehívják a III. Szakszervezeti Világkongresszust.

Az újszülöttek ingyenes csecsemőkezelése

A Magyar Népköztársaság minisztériumának az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről szóló határozata alapján március 1-től kezdődően az állam minden újszülött gyermek részére négyszáz forint értékben ingyen csecsemőkezelést juttat.

A belkereskedelmi, egészségügyi és a belügyminiszter együttesen szabályozták az újszülöttek ingyenes csecsemőkezelésével való ellátását.

Az ingyenes utalványt a terhes nők lakóhely szerint illetékes tanács (Budapesten kerületi tanács kereskedelmi osztálya) adja ki a terhességvizsgáló lap bemutatása alapján.

Az ingyenes csecsemőkezelés-ellátásra jogosult anyák március 1. után született gyermekeik részére Budapesten tizenkilenc anyák és gyermekek boltjában kijelölt áruházakban, vidéken pedig a nagyobb városokban, megyei és járási székhelyeken kijelölt boltokban az utalványra a következő cikkeket vehetik át:

Minden négyszáz forint értékű ingyenes utalványra hat darab tetrapelenkát, két darab gumipelenkát,

két darab bébi vászoningot, két darab kötött réklit és két darab guminadrágot adnak ki. Ennek értéke körülbelül 176 forint. A fennmaradó 224 forint értékűt a felhasználónak kívül a következő cikkek közül szabadon lehet választani: bébi tipegő, rugdalózó nadrág, flaneltakaró, vászonpelenka, kocsipaplan, pikétakaró, sapka, játszó, kocsikabát, flanelpelenka, selyemtakaró, siffon kocsipárna.

Igy például a körülbelül 176 forint értékű tetrapelenka, gumipelenka, stb. átvétele után a szabadon választható cikkek közül kiválasztás szerint lehet választani két tipegőt, (74 forint), egy bébi játszó, (32,50 forint) egy flaneltakarót, (40,— forint) egy kocsipaplant, (94,— forint) ez összesen 416,50 forint. Az utalvány 400 forintos értékén felül a 16,50 forint értékű különbözetet a vevő készpénzben fizeti ki a bolt pénztáránál, amelyről külön blokkot állítanak ki.

Az újszülöttek ingyenes csecsemőkezelés-ellátásának részleteiről a tanácsok anyakönyvi hivatalai, továbbá a kijelölt boltok adnak tájékoztatást.

Claus Alajos Kossuth-díjas főmérnök felhívása

Claus Alajos, a Sztálin Vasmű Kossuth-díjas főmérnöke mellátta a Sztálin Vasmű jelentőségét, hangsúlyozta, hogy öt éves tervünk ipari beruházásai közül is kiemelkedik jelentőségében a Sztálin Vasmű. Amikor az elmúlt év végén Gerő elvtárs, a Központi Vezetőség ülésén kijelölte a népgazdaság fejlesztése terén előttünk álló feladatokat — mondta — külön kiemelte, hogy mindenképp gyorsan üzembe kell helyeznünk terveinknek megfelelően a Sztálin Vasművet.

Gerő elvtárs szavai a párt álláspontját fejezték ki és Sztálinvárosi dolgozói magukévá teszik mindenkor a párt irányítását. Ezért mi, a nagyolvasztó építők elhatároztuk, hogy hazánk felszabadulása ünnepeinek tiszteletére március 20-tól április 4-ig »Felszabadulási Hetet« tartunk, amelynek keretében újabb termelési győzelmekkel bizonyítjuk be a felszabadító Szovjetunió iránt, Sztálin elvtárs iránt érzett hálánkat és forró szeretetünket.

A »Felszabadulási Hét« megtartását élenjáróink kezdeményezése nyomán magukévá tették a kohómű összes dolgozói, a tervek teljesítéséért érzett felelősségüket bizonyítva, többszer sztaálinvárosi dolgozó csatlakozott már eddig is kezdeményezésünkhöz.

A »Felszabadulási Hét« keretében április 4-ig a vaskohászati kemenceépítő vállalat dolgozói vállalják, hogy munkájuk jobb megszervezésén keresztül a nagyolvasztó és léghevítő kalazásánál átlagban tíz nap előnyt érnek el. A cső és erőműszerező vállalat dolgozói a gáz levegővezeték szerelésénél 8 napos ütemnyereséget biztosítanak.

A Mélyépítő Vállalat dolgozói a nagyolvasztó építkezésénél fenálló átlag másfélhónapos lemaradásukból tíz napot behoznak. A MÁVAG kohószerelési csoportjának dolgozói vállalják, hogy a nagyolvasztó és léghevítő pad-szerkezetének szerelésénél átlagban nyolcnapos előnyt biztosítanak. A vállalatok maradéktalan teljesítésének biztosítására a nagyolvasztó építésénél dolgozó műszaki vezetők vállalják, hogy tökéletes tervfelbontással, az előfeltételek biztosításával megszervezik és koordinálják az építkezési munkálatokat.

— Kedves Elvtársak! Az országunk adott szavunkat meg akarjuk és meg is fogjuk tartani. Célkitűzéseink megvalósításának reális feltételei biztosítva vannak. Dolgozónk akarnak versenyezni, de megkívánják a szakszervezeti, és műszaki vezetőktől és kéri a pártszervezetektől, hogy komoly segítséget adjanak a munkához.

A nagyolvasztó építőinek ez a

Loy Árpád a bányászok nevében csatlakozott a felhíváshoz

Ezután Loy Árpád, az alberttelepi szobányos Kossuth-díjas frontmestere szólalt fel. A résztvevők nagy tapsától kísérve jelentette be, hogy az alberttelepi bányászok újabb termelési sikerekkel ünneplik a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusát. »Brigádommal a héten kongresszusi műszakot tartottunk, s 210 százalékos átlageredménnyel 280 tonna szemet termeltünk ki terven felül négy nap alatt« — mondotta a többi között.

Ezután Loy Árpád elmondotta, hogy az országos bányászati érte-

kezdeményezése csak akkor hozhatja meg a várt eredményt, nagy bekenívünk felépítését, ha a sztaálinvárosiak munkalendülete magával ragadja az ország minden üzemét, az üzemek minden dolgozóját.

A nagyolvasztó építői — fejezte be nagy lelkesedéssel fogadott beszédét Claus Alajos — felajánlásuk teljesítésével méltó akarnak lenni Sztálin elvtárs nevéhez. Ki akarjuk fejezni halál-talan szeretetünket, hálánkat Sztálin elvtárs iránt azért a sok segítségért, amelyet a Szovjetunió és személyesen Sztálin elvtársnak köszönhetünk. Mi büszkék vagyunk arra, hogy a vasmű és városunk Sztálin elvtárs nevével viseli, azt a nevet, amely lelkesíti, szerle a világon a becsületes dolgozók millióit, amely számunkra a szabadságot, a boldog életet jelenti és amely biztossítja a további, egyre szebbé váló életünket. Ígérjük, hogy méltó leszünk Sztálin elvtárs nevére és ezt az adott szavunk teljesítésével fogjuk bizonyítani.

kezlet után anketót hívtak össze, amelyen megvágyalták a »Termelő ma többet, mint tegnap« mozgalom helyzetét. A dolgozók megértették az előttük álló feladatot, többen ígérték meg, hogy megtermelik a szükséges szénmennyiséget és anynyi szemet raknak, amennyi üres csillót a műszakiak biztosítanak. A műszakiak megszervezték az ürescsille-ellátást és jó szervezőmunkával biztosították a többtermeléshez szükséges feltételeket. Az eredmény nem maradt el, fokozatosan emelkedni kezdett a termelés. Brigádom élenjáró a ter-

melésben — mondotta Loy — ebben a hónapban átlagosan 158 százalékos értünk el brigádommal, 1680 tonna szemet adtunk terven felül népgazdaságunknak.

Bejelentette, hogy hazánk felszabadulása 8. évfordulójának tiszteletére eredményeiket tovább akarják fokozni s április 4-ig folyamatosan tovább emelik mostani 158

százalékos teljesítményüket. Végül a bányászdozók nevében elfogadta a sztaálinvárosi dolgozóknak a kongresszuson elhangzott felhívását és ígéretet tett, hogy egyenletes termetéssel, a bányászati lemaradásának behozásával és tervük teljesítésével akarnak hozzájárulni országunk, a békétábor erő-sítéséhez.

Ut a

Damjanich-utca 9. A ház falusi, mint városi típus legi tulajdonosának, özveginének és elhunyt férjének kellett küzködni, amíg ott ták hozni a házikó árát. Idejében öt gyereket ne családlíházat is szerezni, h tízedekre volt szükség. De is igen kevés dolgozó volt. Földből, sárból ép házat.

Az ilyen házak lakói lehettek megbecsült emberek. Aru volt az erő, meghozta nagyon ol Bankóné nem is tudta, negyvenes évek elején férje, hogyan is tartja a családot. Szovjet föld az időben vívta élet-halál hitleri fasiztákkal a h beriség reménye, a Szov sereg. De hát a dolgozó asszonyok keveset tudtak. A családi gond, me kanál, a robotmunka leköt den idejüket. A dolgozó p szonykhoz azonban alig el valami a politikából. ukóné sem tudta, hogy Hadsereg győzelme azt i hogy két lánya majd a becsültebb emberek közé gát felküzdeni. Hiszen a nő az még a megaláz megalázottabb volt az úri országban. Felmunkabért romnegyedet kapott.

Ügyet, bajjal, gondá csak felnevelőlték a fiúk lányok is. Még hozzá a ké nem is akármilyen emb

Szóval az ügy történt. Jufka, a fiatalabb lány októberben bekerült do békés sárga, Damutszöv Alig mult el akkor még Fűgén mozgó gyerek lány. Títheti tanfolyam után pen kezdte meg, mint ön vőnö, a munkát. Bekap az üzem ifjúsági szerv munkájába is. Itt sokat h

Sze

Február végi este van. szél fúj már napok óta kor-olykor megrögzötti a házacska ablakait. A kö nács redőnyös nagy al hívogatón árad ki a v s a rádióból vidám mu hallatszik ki.

A szeminárium hét órá dődik, de a hallgatók óra után jönnek. Leülnek ben olvassák jegyzeteik magyarázzák egymásnak got.

Ágoston Károly pedag DISZ-szervezet szervez kára az előadó. M hét után néhány per is itt van, nézegeti a jeg ha eselleg hibákat talál, és türelmesen pedagógus val megmagyarázza több hogyan helyes a jegyzet Szeretik a hallgatók a vídám, mosolygós DISZ-t mert mindig készségesen tanulásban, de ugyanakkó rúan megköveteli a szo tanulást is.

Tizenöt hallgatóval me dött az oktatás a politika II. éves évfolyamán — a 30-35 hallgatója van. A lők túlnyomó többsége parasztfiatal, DISZ-tagok. lemorzsolódás, rendszeres minden hallgató a szen

Út a sztahanovista oklevél felé

...adik a komá...
...rsenyében ez...
...bb eredményt...
...aralás Győr...
...megyében. A...
...nyében Vas...
...ve jár az élen...
...Somogy, Bács...
...sértés begyűj...
...lévi tervet leg...
...Komárom, és...
...tác, legjobban...
...Bács és Bor...
...tervének tel...
...Vas és Zala...
...leznagyobb a...
...abban és Bor...

Szlovák látás

...okát továbbá...
...lit...
...amely az áru...
...bi emelését...
...yütműködés...
...t biztosítja a...
...saság és a...
...saság közötti...
...y László, a...
...nyszer első...
...vák részről...
...skedelmi mi...
...alá. A tár...
...demokrácia...
...sének szelle...

Szuszti

...jelentő. Hogy...
...sbe összehív...
...vezeli Világ...

Es

Ása

...zoninget, két...
...és két darab...
...ki. Ennek ér...
...orint. A fenn...
...tékért a fel...
...etkező cikkek...
...váltásani...
...zó nadrag, fla...
...ka, koospap...
...a, játszó, ko...
...a, helyminta...

...ből 176 fo...
...nka, gumipe...
...án a szabad...
...szál kívánság...
...hi két típusú...
...ébi játszó, ...
...flaneltakarót...
...koospaplant...
...ezen 416,50...
...400 forintos...
...forint érték...
...kézpénzben...
...ránál, amely...
...nak ki.

...yenes csece...
...részletéről a...
...hivatalai, to...
...ok adnak tá...

...nyüket...
...bizozók nevé...
...linvárosi dol...
...uson elhang...
...tetet telt, hogy...
...a bányászati...
...sával és ter...
...rnak hozzájár...
...kötőlabor erő...

Út a sztahanovista oklevél felé

Damjanich-utca 9. A ház inkább falusi, mint városi típusu. Jelenlegi tulajdonosának, özv. Baukónak és elhunyt férjének sokat kellett küzdeni, amíg össze tudták hozni a házikó árát. Horthyék idejében öt gyereket nevelni és családlíházat is szervezni, hosszú évtizedekre volt szükség. De még így is igen kevés dolgozónak sikerült. Földből, sárból építették a házat.

Az ilyen házak lakói sohasem lehetnek megbecsült emberek a múltban. Áru volt az ember, az erő, méghozzá nagyon olcsó. Özv. Baukóné nem is tudta, mikor a nagyvadász évek elején meghalt a férje, hogyan is tartja el majd a családot. Szovjet földön abban az időben vívta élet-halálharcát a hitleri fasiztákkal a haladó emberiség reménye, a Szovjet Hadisereg. De hát a dolgozó parasztság-nyok keveset tudtak abból érteni. A családi gond, meg a főzőlemlé, a robotmunka lekötötte minden idejüket. A dolgozó parasztság-nyokhoz azonban alig-alig jutott el valami a politikából. Így Baukóné sem tudta, hogy a Vörös Hadisereg győzelme azt is jelenti, hogy két lánya majd a legmegbecsültebb emberek közé tudja magát felküzdeni. Hiszen a lány, a nő az még a megaláztatónál is megáldottabb volt az úri Magyarországon. Felmunkabért meg háromgyereket kapott.

Öggyet, bajjal, gondnal mégis csak felnevelődtek a fiúk is meg a lányok is. Még hozzá a két lányból nem is akármilyen ember lett. Szóval az úgy történt, hogy Jutka, a fiatalabb lány is 1948 elején bekerült dolgozni a László-száj. Pamutszövő üzembe. Alig mult el akkor még 15 éves. Független mozgó gyerek lányka volt. Hat évi tanfolyam után négy gépen kezdte meg, mint önálló szövő, a munkát. Bekapcsolódott az üzem ifjúsági szervezetének munkájába is. Itt sokat hallott ar-

ról, hogy a többtermelés mennyire hozzájárul a dolgozók életének megjavításához, hazánk megerősítéséhez, a munkás-paraszt szövetség megszilárdításához. De ő akkor még csak azt firtogta szem előtt, hogy többet akar keresni. Több pénzt. Szorgalmasan eljárt a pártnapokra, DISZ gyűlésekre. A gyűléseken hallott beszédekből mindjobban felismerte, hogy nem elég csak a pénzért dolgozni. Előre kell látni a jövőbe. Aki csak a pénzért dolgozik, abból nem lesz jó munkás, csak ideig-óráig. De aki előre néz, előre lát, az állandóan tudja emelni a termelést. Még jobban megerősödött nála ez a gondolat, amikor bekapcsolódott a népnevelő munkába is. Olvasott, tanult, hogy helyesen meg tudja magyarázni a soronlevő feladatokat. Míg arra készült, hogy másokat neveljen, addig ő maga is nevelődött, látóköre mind szélesebbé vált.

Pártsoportokon, DISZ-gyűléseken, termelési értekezleteken, a hallottak alapján, mindjobban felismerte; ha többet akar termelni, műszakilag is tanulni kell. Szorgalmasan tanult. Megismerkedett a szövőgépek alkatrészeivel, megtanulta azt is, hogyan kell a kisebb hibákat kijavítani. Mikor azt felismerte, eljárt a sztahanovista iskolába. A sztahanovista iskola után, új erővel, több tudással fogott munkához. Ezután már het, majd nyolc gépen dolgozott. Emelkedett a termelési átlag, de a munkaszervezés körül még hibák voltak. Nem tudta saját munkáját jól megszervezni, kissé magára is volt hagyatva. Az elért eredményt sohasem volt megelégedve pedig akkoriban már a jó termelők között emlegették nevét az üzemben. — Mi az oka, hogy nem tudok többet termelni? — tőprengtet magában. Fáradtan futkos-ta magát a gépek között mégsem tudta a hiba okát megtalálni. Egyszer aztán elmondta Farkas Károly elvtársnak, hogy milyen problémái

vannak. Farkas elvtárs a műszak kezdetétől már figyelte, hogyan fog munkához Baukó Judit. Mindjárt látta, hogy itt van a hiba. Az elvtársnő sorra vette a gépeket. Egyik helyen az elszakadt szálakat kellett összekötni, a másik helyen az ütőkar-szíjra kellett húzni. Ahol feszos volt az anyag a gépen, ott pedig a súlyozást könnyítette meg. Míg ezeket a műveleteket végezte, addig azok a gépek is álltak, amelyeknek semmi hibájuk nem volt. — No, látod, — mondta Farkas elvtárs. Ez a módszer nagyban gátolja a többtermelést. Akkor cselekszel helyesen, ha előbb sorra megvizsgálod a gépeket. Amelyiken nincs igazítani való, azt indítsd meg előbb. Mindig azt indítsd utoljára, amelyiken a legtöbbet kell javítani. Míg a hibákat javítod, addig a rendben levő gépek termeljenek.

Ettől az időtől felismerte; — s erről a pártsoport értekezleteken is beszélgettek — megszokváltás előtt körülnézni a gépeket és megállapítani, hogy melyik gépnek mi a baja, az előző műszakban dolgozótól megérdeklődni, melyik gép hogyan dolgozott, milyen hibák akadályozták a zavartalan működést, — ez a helyes munkamódszer.

Most már nem tere-ferével föltötte el a felőrákat, meg a háromnegyed órákat műszak váltásig, mint régen, hanem bement az üzembe és megbeszélte a problémáit, figyelemmel kísérte a gépek működését. Mikor átvette a műszakot, akkor már tisztában volt vele, melyik gép, hogy működik. Így sok hibát meg tudott előzni, ami a termelést hosszabb, vagy rövidebb ideig gátolhatta volna. Jó munkájának eredménye, hogy 1952 tavaszán tagjelöltnek javasolták az egyik taggyűlésen. Fel is vették. Augustus elején pedig megkapta a sztahanovista oklevelet. Nővére pedig már régebb idő óta a sztahanovista jelvény boldog tulajdonosa.

Szula Imre.

A pártbizalmiak jó munkájától is függ a tavaszi munka győzelme

Nincs fontosabb feladat fulon most, mint a tavaszi munkák megkezdése. Az időjárás most kedvezőre fordult. A tettekben van a sor. Erről beszélnek a szeghalmi pártbizalmiak is. Szeghalom termelőszövetkezeti község, ezért fokozottabb felelősség hárul a pártbizalmiakra, a kommunistákra.

A községi pártbizalmiak igen tevékenyen részt vettek a tavaszi munkák előkészítésében. Még január

gy fogott munkájához Baranya elvtárs pártbizalmi

a halaspusztai állami gazdaságban. A növénytermesztésnél dolgozók most, hogy felbontották a területet, megfogadták; jobban dolgoznak, mint tavaly, ehhez nagy segítséget ad a pártbizalmi elvtárs. Új módszerek alkalmazásáról beszél a pártsoportban. Baranya elvtárs az újságból felolvasást tart és meg-tárgyalják, hogy ott az állami gazdaságban hogyan tudnák azt alkalmazni.

A tavaszi munkák sikerének leg-főbb követelménye az, hogy a párt-szervezetek valóban a munka mo-

végén összehívta a párttitkárokat és pártbizalmiakat, együtt megbeszéltek, milyen feladatokat várnak a kommunistákra a tavaszi munka előkészítésében. Ez a megbeszélés is feltárta, hogy a jó munka feltétele: alaposan kell ismerni a párt és a kormány határozatait, fel kell dolgozni azokat a pártsoportok működési területére, mert csak így indulhat sikeres harc megvalósulásukért.

torjává váljanak. A pártbizalmiak adják munkájuk legjavát a cél érdekében! Ne csak kéthetenként, a pártsoporttervezetelen találkozzanak a hozzájuk beosztott elvtársakkal, hanem a napnak minden órájában beszéljenek arról, nem mindegy az, hogy egy héttel hamarabb, vagy később vetünk. A idei vetésünk nemcsak nyári termésünket teszi függővé, hanem a jövővi beadást is. Ahol a pártbizalmi elvtársak foglalkoztak a vetés megkezdésével, ott már vannak eredmények.

A tavaszi munkák sikerének leg-főbb követelménye az, hogy a párt-szervezetek valóban a munka mo-

torjává váljanak. A pártbizalmiak adják munkájuk legjavát a cél érdekében! Ne csak kéthetenként, a pártsoporttervezetelen találkozzanak a hozzájuk beosztott elvtársakkal, hanem a napnak minden órájában beszéljenek arról, nem mindegy az, hogy egy héttel hamarabb, vagy később vetünk. A idei vetésünk nemcsak nyári termésünket teszi függővé, hanem a jövővi beadást is. Ahol a pártbizalmi elvtársak foglalkoztak a vetés megkezdésével, ott már vannak eredmények.

A „Bolsevik Párt útja“ kiállításáról

Nemrégiben egy szakmai tanfolyamon vettem részt, ahonnan szabadidőmben elmentem a Bolsevik Párt útja kiállításra, a régi Magyar Királyi Kúria volt épületébe. Először önkénytelenül az jutott az eszünkbe, hogy mennyi szemny-moesok és bűn történt a »jog-nak ebben a hatalmas fellegvárban. Az épület nem éppen biztató külsejű, de belülről ma már igen szép. Kellemes, friss, üde levegő árad benne. Ragyogó tisztaság. A teremben a nagy Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának a kiállítás van. Sokan nézik meg a legnagyobb párt útjának kiállítását. Ahogy teremről-teremre jártunk, néztük a képeket, szobrokat, grafikonokat, olvastuk egy-egy kép alatt a magyarázó szöveget, elének került a párt minden harca. A kezdeti, még szervezeten, de harcok idők évei, napjai, a sok névtelen, kevésbé ismert munkások, pártkőrök, amelyek a nép ügyéért kiálltak, szenvedtek és harcoltak, tagjai közül sokan életüket áldozták a pártért. Szinte átéltük az egész párt történelmét. Vannak egészen megható részei a kiállításnak, a nagyobbik rész maga a megfestésült, helytálló és elhívás. A kiállításon meglevenednek a Nagy Honvédő Háború hosszú napjai, amikor a szovjet néphez magasra csapott a hazaszeretet és az igaz ügyben való rendíthetetlen hit lángja. A szovjet nép hazaszeretete, példás önfeláldozása — mind, mind egy-egy része a kiállításnak. Ezek olyan élethű ábrázolások, amilyenre elevenek, annyira emberiek, hogy megérteltek mindenkivel: mindenütt ott a párt, mindenütt ott van Sztálin, mindenütt a nép egységes akarata. Így ér véget a háború.

A háború utáni rész külön fejezete a kiállításnak. A háborút a komor, de őszinte számok mutatják, de a következőkben mind derűsebben szemlél az ember, a számok az eredmények tükrösképei, egy nép békéért folyó hősi harcát tükrözik. A háború utáni helyreállítás megtörtént, épülnek az új gyárak, az új üzemek, szemünk elé tárul a nagyszerű gazdasági munka terve, a Davidov-féle természet átalakító terv, a hatalmas erőművek, öntözőcsatornák, erdőművelés, minden, ami a béke fejlődéséhez, a szovjet nép boldog életéhez szükséges.

Az utolsó termekben vannak a szovjet nép ma élő nagyjainak képei, azoké a szovjet embereké, akik már eddig is nagyvá és legyőzhetetlennek tették a szovjet embereket, akik sokmillió testvérüket áldozták más népek szabadságáért.

En így értékelem ezt az igen szép, tartalmas kiállítást. Minden lép, minden szöveg egy-egy része a párt és a szovjet nép harcának. Ezt minden embernek látni kellene, hogy érte meg végre, mit kapott a szovjet néptől és azt, hogy lássa, mibe került az, hogy a szovjet nép azzá lehetett, amivé lett is. Aki ezt a kiállítást megnézi, annak könnyebb megérteni azt, amit sokan nem tudnak még megérteni.

Szép volt, jó volt. Köszönet érte pártunknak és kormányzatunknak.
Patakfalvi István, Orosháza.

Szeminárium

Február végi este van. Lanya szél már napok óta s olykor-olykor megzörgeti a vészlő bozatskak ablakait. A községi tanács redőnyös nagy ablakából hívogatóan árad ki a világosság s a rádióból vidám muzsikaszó hallatszik ki.

A szeminárium hét órakor kezdődik, de a hallgatók már hat óra után jönnek. Leülnek, csöndben olvassák jegyzeteiket, vagy magyarázzák egymásnak az anyagot.

Agoston Károly pedagógus, a DISZ-szervezet szervező titkára az előadó. Már fél hét után néhány perccel ő is itt van, nézegeti a jegyzeteket, ha esetleg hibákat talál, kijavítja és türelmesen pedagógusi tudásával megmagyarázza többször is, hogyan helyes a jegyzetelés.

Szeretik a hallgatók a mindig vidám mosolygós DISZ-titkárt — mert mindig készségesen segít a tanulásban, de ugyanakkor szigorúan megköveteli a szorgalmas tanulást is.

Tizenöt hallgatóval megkezdődött az oktatás a politikai iskola II. éves évfolyamán — ma már 30-35 hallgatója van. A hallgatók túlnyomó többsége dolgozó parasztfiatal, DISZ-tagok. Nincs lemorosulódás, rendszeresen eljár minden hallgató a szemináriu-

mokra, olyanok is kevesen vannak, akiket jegyzetelésre kellene noszogatni.

A ma esti anyag: Pártunk parasztpolitikája. Az előadó feltételezi a kérdést:

— Hogyan élt a parasztság a mult rendszerben? Hogyan harcolt a parasztság?

Kicsit nehezen indulnak meg a hozzászólások, egyik-másik hallgató bizonytalanokodva néz jegyzeteire, majd szomszédjára. Lassan azonban leküzdik azt a bizonyosfokú »jaj, én nem tudok semmit« érzést és néhány perc múlva szépen elkezdődik a szeminárium. A hallgatók egészen belemelegednek a parasztság harcának felidézésébe, melyet a multban vívtak elnyomók ellen.

Legelsőnek a nyugodt, megfontolt Bagó Ilona elvtársnő szól hozzá:

— Parasztságunk nagy harcokat vívott évszázadokon át a boldogságunkért, a felszabadításért. Láthattuk ezt a Dózsa-féle felkelésből is és a különböző megmozdulásokat a földért, a kenyérért.

— Ezekre a megmozdulásokra azonban akasztás, karóba-huzatalás, később majd korszerűsített formája: csendőr-, rendőrsortűz,

gumibot, bőrlőn, kegyetlenkedés várt a dolgozó parasztokra, — egyenlíti ki Pardi Sándor dolgozó parasztfiatal. — Balog Ilona és Délár Erzsébet még hozzátézi:

— Láthattuk, hogy a parasztság egymaga nem tudta kivívni a függetlenségét, mert nem volt következetesen forradalmi osztály. Egy osztály van igazi forradalmi osztály: a munkásosztály.

A megélhetésük a multban kimondhatatlanul rossz volt. A kulák teljesen kizsákmányolta őket, robot munkát végeztetett velük. Nem volt földjük, kenyérük, néha napokig nem ettek. Ilyen volt a mult, melyre keserűen emlékszik vissza minden dolgozó paraszt.

Még igen sok kérdésre válaszolnak a hallgatók és észre sem veszik, hogy már 9 óra el is mult. Azonban nem nyugszanak addig, amíg pontos választ nem kapnak kétségeikre, amíg a vitás pontok nem tisztázódtak teljesen.

És amikor vidám, jókedvű beszélgetés közben hazafelé tartanak a szeminárium után, nemcsak érzik, de mondják is: Nagyon sokat tanultunk újra ma este. Nagyon hasznos és követő dolgokra vezet rá minden szeminárium.

Bereczky Sándor tudósító,
Vészlő.

Termelőszövetkezeteink építkezéseiről

Allattenyésztségünk fejlesztése mezőgazdaságunk egyik legfontosabb feladata. A minisztérium és pártunk Központi Vezetőségének 1953-54 évre szóló allattenyészési határozata kitűzi azokat a célokat, melyeket el kell érniünk. Ezek a célok hatalmasak, de a Szovjetunió kolhozaitól átvett tapasztalatok alapján megvalósíthatók a termelőszövetkezetekben.

Hogy az allattenyészés fejlesztését sikeresen végre tudjuk hajtani, annak legfontosabb feltétele, hogy a jószágállomány elhelyezése elegendő férőhely álljon rendelkezésre. A férőhely hiánya a legjobb allatgondozók munkáját is akadályozza, de a belépő egyéni

dolgozó is szívesebben viszi be állatát, ha látja a megfelelő nagyszabású istállókat...

A tsz-ben a közös állatállományt 1952-höz viszonyítva nagymértékben kell növelni és ebből megváltani a tsz-ekre igen hatalmas feladatot hárul. A tsz-ben elsősorban a gyorsan fejlődő állatállomány és a bevitt állatok elhelyezését kell biztosítani. Az építkezés tehát igen fontos feladat a nagy gondot kell fordítanunk az anyagtakarékosságra, az egyszerűbb megoldásokra. Az építkezésekhez állomány is biztosít hozzájárulást a hitelt.

Az építési munkákat a tsz-ekben az alábbiak szerint kell beütemezni:

Az állandó építkezési brigád május 10-től augusztus 20-ig a tavaszi munkák és aratás idején, valamint szeptember 1-től november 20-ig, az őszi betakarítás idején, csak kisebb építkezéseket, tartározást, átalakításokat végezzen, mivel ezekhez kevesebb segítő erő szükséges.

A nagyobb építkezéseket három időszakra ütemezzük be

Az első március 1-től május 10-ig, a második augusztus 20-tól október 1-ig, a harmadik november 20-tól december 10-ig. Tölen december 10-től február 28-ig a feloroszított építő brigád helyi anyagok kitermelését és a következő évi építkezések előkészítését véggezte. A helyi anyagok kitermelésével az építkezés gyorsabb és olcsóbb, mivel a tsz területén megtalálható, nem kerül pénzbe és könnyebben szállítható az építkezés színhelyére. Így anyaghiány sem akadályozhatja az építkezést.

Igen olcsó építkezési anyag a tönreszkó és a mi tsz-einknek is arra kell törekedni, hogy az új épületek alapjait tönreszkóból építsék. Olcsóbb és száradabb, mint a téglák. Egy köbméter kőnek az ára a vasúttalomsan kb 115 forint, ezzel 400 darab kisméretű téglát helyettesíthetünk, melynek ára a TUZÉP-telapon 328 Ft. Lát-

valamint szeptember 1-től november 20-ig, az őszi betakarítás idején, csak kisebb építkezéseket, tartározást, átalakításokat végezzen, mivel ezekhez kevesebb segítő erő szükséges.

látjuk tehát, hogy egy köbméter fálnál 213 forint takarítható meg. De növelhető ez a megtakarítás ha a tsz tagjai télen elmennek kitermelni a tönreszkókat olyan tsz-ekhez, melynek van kőhányája, mint ahogy a türkevei »Vörös Csillag« tsz tette. Így csak a vasúti fuvar költsége került a kő, a tsz-tagok a kötétsébe napi két munkakeziséget értek el.

Nagyjelentőségű az építkezéseknél az építési anyagok gyártása például: préselt agyagtégla (vályog), szénporos téglák, nád és nádlémpasztó pallók préselése.

A téglák beszerzése és fuvarozása sok gondot okozott az építő tsz-einknek.

Az elmúlt év tapasztalata

azt mutatja, hogy érdemes a tsz-nek a szénporos téglák égetésével

foglalkozni, mert egyrészt az építkezés színhelyén készíti el, így a sok fuvar megtakarítja, ezen kívül csak egyharmadba kerül mint a gyári téglák, másrészt a felesleges téglát átadja más tsz részére és így nagyobb jövedelmet biztosít a tsz-nek.

Nagyon sok tsz vezetősége helytelenül arra hivatkozik, hogy nincs szénpor és kevés a munkaerő, ezért nem tudnak téglát égetni. Ezeknek a nehézségeknek a feloldására felágaztató tanműhelyt állítunk fel megváltó területén, a tönreszkó »Viharsarok« tsz-nél, ahol megfelelő szakemberek vannak és ott a helyszínen más tsz tagjai is elsajátíthatják egy-két hét alatt a legszükségesebb szakképzettséget.

Tsz-eink sok olyan növényt termelnek, amelyekből deszkapótló anyagot készíthetünk (nád, erokszár, napraforgósár, magkenderkóró, dohányászár). Egyszerű falkalóval két fő naponta 50-80 négyzetmétert tud elkészíteni.

A jó építkezései biztosíthatjuk az állatállomány részére a férőhelyet, de emellett tsz-eink építkezéseivel a Szovjetunió kolhozainak példáját nyomán állandó foglalkoztatást biztosíthatunk a mezőgazdaságban. Ezzel a dolgozók életszínvonalát, keresetét emeljük, népességünk és a béke frontján erősödik.

KISS JÓZSEF.

Jobb agrotechnika

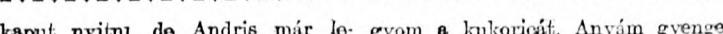
Megyekben az elmúlt évben gyapótól a szokottról a jobb terméseredményt érte. Parasztságunk ennek okát évi tavaszi fagyárokra kérték. Gerő elvtárs legutóbb szövevény hangosította, hogy vezetőlen időjárás ellenére a mezőgazdasági növények terménye nagyobb lett volna munkálatok idejében, szőlő, szakszerűen végezzük talaj és növényápolási munkálatokat, hogy a mélyfekvésű területeken a fontosabb volt. A gyapot kőzpékként, jól átmelegszik jobbra vessük el. Az előző évi kalászos (búza) legyonszó, napraforgó, burgonya és a terméseredmény is nyabbb lesz. A hazai gyapot pasztalatos is igazolják szovjet agrobiológusok, hogy jó termést: megfelelő agrotechnika és helyes agrotechnika alkalmazása révén tudunk elérni. Termelői csoportjaink a tsz-ben vonatkoznak a műtra-

Az építkezések meggyorsítására

A tsz-eknek be kell tartani az FM utasítását, hogy az 500 kat. holdon felüli tsz-ekben állandó építési brigádokat szervezzenek és így az építést házi úton végzik el, sokkal olcsóbban. Az építő brigád az év minden szakában dolgozik, de ezenfelül minden szabad munkaerőt foglalkoztat.

Az a tsz dolgozik jól, amelyik az építkezéseket összehangolja a növénytermesztési munkával, mivel az év egyes szakaszaiban munkaerők szabadulnak fel, ezek bevonásával az építés üteme meggyorsítható.

Az építési brigád munkaerőjének helyes tervezése három fontos előnyt jelent. 1. Ha az építkezések részére a tsz-ben a munkaerő rendelkezésre áll, úgy az épületek a tervezett időre felépíthetők. 2. A növénytermesztési brigád tagjai állandóan el vannak látva munkával. 3. A házi építkezés és az anyagok házi előállításával az építkezési költség kevesebb lesz, növeli az a közös szövetkezeti vagyont, ugyanakkor tehermentesíti az építőanyagipart.

CSEREI PÁL: Megvalósult álom

Kovács Erzsébet a maradék csalámadét nyalábolta össze az udvar sarkában, amikor távolról jövő vég nótászo ütötte meg a fülét. Hirtelen felgyorsult és az utcá felé fordult. Nem először hallotta és látta a vig dalosokat. Tudta: a »Dózsa« termelőszövetkezet teherautója robog majd el előttem, rajta a tarkaruhás lányok, elvezelve a fiúkat, aszónyokkal, idős férfiakkal. Még az öreg Agósi, a juhász is mindig ott van közöttük, pedig már 70 felé jár. Az is úgy fújja a nótát, hogy az embernek kedve lenne mindjárt kőzbük menni és ott is maradni mindig. Veliük együtt rognak a teherautóval a mozdiba, meg akkor hova mennek, velük együtt dolgozni. Szóba is kerül náluk néha, a testvérbátyja.

tűlkölve; egy csapat rántánivaló osírko került előbe. A rajta levő padokon ültek egymásnak dőltek s a nótászt követés váltotta fel. Az öreg Agósi egy fiatal lányhoz dőlt, az meg karjába kapaszzkodott.

— Ejnye, ejnye lányok, hát már itt sem hagyok nyugtot — szól a hangzavarban Agósi, miközben félrehozott kalapját tolta holyra. És újra kitért a nótászt.

kaput nyitni, de Andris már leugrott a kocsirol és kinyitotta. Majd a gémeskút felé tartott. Vízest húzott a vályuba, amíg apja kifogta a két lovat. Pista meg a csalámadét hánnyta le a székéről.

— No piszmogj már annyi ideig azokkal a kanalakkal, siess, hozd ki a kenyeret is — szól Kovácsné a lányának, a párolgó lovassal feltöltött hozza ki a kenyérol.

— Mennyi vágnivaló van még? — fordult a verandára lépő férjéhez.

Kovács a fal mellett levő padra dobta kalapját, kisújjasát, s a kisasztalhoz ülve felelt vissza: Egy jó napra való.

Amikor már mindannyian az asztalnál ültek, mintha egy abbamaradt beszélgetést folytatnának, Andris a negyedik-ötödik kanálnál így szól: A »Dózsa«-ék kukoricája már vällig ér...

— Náluk most is kaszával egy időben járt a társa — szól kis idő múlva. De nem is kaszával arattak, kombájn vágta a búzát.

A kanalak tovább esőrogték. Kinemondottan is valamennyien saját kukoricájukra gondoltak. Bizony az aig ért kötésig. Pedig szomszédos a »Dózsa«-ékéval.

Erzsi hol az apjára, hol az anyjára nézett. Végül bizonytalannal megszólalt: Mi nem is kapáltuk mégyszor a kukoricát és mégisincs időnk mozdiba járjon a paraszt? De mit is törődtek mindig azzal a tsz-sal? Még te is Andris — nézett idősebb fiára... Van nekünk mivel bajlódni.

— De csak bajlódunk — eresztette ki a szót Pista, vékony ajka közt.

— Ne mondunk bajlódunk; ossz! De manndja senki: ide gyere, oda menj — így az anyja.

— Így igaz — szól közbe idősebb Kovács megtörőlegve homlokát osonatos, napzárta kezefejével.

— Nem mondja senki — ismételte meg anyja szavait Andris.

— Csak a föld. Az nem is mondja, szórtanul paranosol: kapájl, kapájl! Betegen is, mert megézi a

gyom a kukoricát. Anyám gyenge már a kapához, mégis kapált az idén is. De ha anyám nem jön, akkor ki jött volna? Csak ha hívunk valakit. Az meg nem él megisten igéjéből. A tsz-ben meg, ha öten, vagy tizen is betegek, akkor is meg tudják kapálni a kukoricát, nem is kétszer, hanem négyszer-ötöször. A »Dózsa« tsz-ben a Bagimunkácsapat ötször kapálta meg. Le is ad biztos vagy negyven mázsát holdja. Ez már így van: ahol özszeadják az erőt, többet bírnak és könnyebben. És ott van a gép is. Az segít az embernek.

— Apámék mégsem akarják a tsz-t — sietett közbeszólni Pista. — Milyen jó lenne, én is traktoros lennék, mint Varga Anti. Már levelet is kapott, meg 400 forint jutalmat. Mondta többször, hogy menjek én is. De hát akkor elmaradna itthon a munka — tette hozzá némi keserűséggel.

— Gyerekek, gyerekek, hogy ti nem akartjátok megérteni, hogy apátokkal mennyit vergődünk, míg rendes föld alá hajthatjuk fejetekeket — emelte szeméhez kötenyét Kovácsné, majd felállt, a kenyérhétjét szedegette össze az asztalról, és bement a konyhába. Kovács Andris is felállt és ennyit mondott: nehézzé megértet. Ezért a hátunk is izzadt. Ezért nincs hús anyátokan, csak bór. Látom én is, amit ti, de ez ilyen dolog. — Vállára dobta kisújjasát és kiment az istállóból.

— Apa is csak mondja — szól Pista, bátyjához, — hogy ő is látja amit mi, mégsem gondolja rá magát, hogy beleljen a tsz-sal.

Pista gyorsan beszélt, mint olyan ember, aki egyszerre akarná megfordítani a dolgok menetét. A vállnyálfőnyél, mely fél éve, hogy kizsírította a petróleumos lámpát házukból, élesen pislogott apró, nyugtalanul ide-oda forgó szemé.

— Azoknak már zsákban van a búzájuk — hajolt egész közel bátyjához — a miénk meg még kezeszben sincs. És milyen búzájuk van! Vasárnap a DISZ-előadásán együtt voltam az Antival és hozott egy marékot, hát láttam. Tízennegyet mázsát adott holdanként.

— Én is tudom ezt Pista, Orsz József párttitkár is beszélt arról a pártnapon szombat este. És megbízosan sugározott apró barna szemé. S mintha széles vállat is

büszkékben rántotta volna meg. — Voltál a pártnapon? — lelkesült fel Pista — A DISZ-ről beszélt? Mondta-e, hogy jól szerepelt a kultúrgárda?

— Mondta hát. De azt is mondta: Elvtársak, aki ma még csak nézi a tsz-t és gondolkodik, halj gondolkojon. Segítsük a jobhoz, de ne erőltessük. Fejébe nyomta kalapját, és az udvarra lépve hátra szólt: Gyere, foljuk a szekeret a szin alá.

Pistának még nem mondta Andris, hogy Orosz elvtárs a pártnap után beszélgetett vele. Mégpedig arról, hogy vasárnap többen ellátogatnak a környékbeli tsz-sokból, meg az egyének közül a »Dózsa«-ba. És hát, ha akarják, Kovácsék is menjenek el. Apjának már átadta az üzenetet, aki ugyan csak annyit mondott: majd meglátjuk —, de látszott rajta, hogy elgondolkozik és mintha büszkébben csapadka volna meg a kocsit el fogott lovakat, ahogy hazafelé hajtottak. Bizony nem kis dolog, — vélte Andris — ha a falu első embere külön is meghív valakit.

Kovácsék tudtak. Most mondja: Egyvársók vagy is, mint szomszédok szántunk... Szegről-végről tán konok is vagyunk. Az asszerte, hogy anyja Kovács-lából való...

Nem folytathatta tovább Kovácsné, aki éppen lábvaló tésztát nyújtott, a nyelv az asztalra csapott és olyat hogy Gázsónak torkán aká Peltört Kovácsnéból a mult keserve, még az is eszette hogy egyizben éppen Gerné használatlan ruhádobott szoknyáját vette meg kapiacón.

— Rokona magának a szaki szüli az ilyen piszok f. De ne tegye ide többet a láb letöröm a derékát...

Még jó időbe telt aztán Gázso elkotródott, amig beszilapodott.

— De ki hallott még ilyen meg mink rokonai vagy mocsos!

— Nyughass már — térje.

Az ut két oldalra szitbrebbent osírkek közt az autó tovább robogott; valaki nőiára gyűjtött s valamennyien belevágtak: »...Szbtálin elvtárs zászlájával mindig győznünk kella.

A felkavart por ködszerűen úszott a levegőben, mely a lenyugvó nap sugaraitól vörös színben játszott. Erzsi még talán tovább is a vig dalosok után nézett volna, ha az anyja nem dugja ki a fejét az istállóajtón, kezében sajtárral és nem szól rá: Hozzad már gyorsan!... Dobjad előbe — szól ismét, amikor Erzsi megjelent az istállóajtóban. — Adni kell a disznóknak, a tyúkokat is meg kell etetni, aztán puocold a zöldebabot, mindjárt jönnek apádék és még nincs kész az étel.

Az 50 körüli szikár aszóny mozdításában, hangjában ott érződött még a hosszú esztendő ki-fel-lelémérete, amikor hol az egyik, hol a másik ismerőseik, rokonuk néhány holdasokját vitte el a bank, vagy valamelyik »magyagzda« — adóesség hájában. El is követtek mindent, hogy el ne kerüljenek a k. A három gyerek, amint kapát tudott fogni, egy sorban dolgozott velük. Ott szülte ő is Erzsi a kereszt tővében, hajnalban, amikor a kaparéket szedték. És másnap hajnalban újra osavarta a kaparéket köteleket. Erzsiro a kisebbik fiú, az ötéves Pista vigyázott. A nagyobbik, a nyolcos éves Andris a malaokat, libákat legeltette a friss tarlón.

Kovácsné már félrehúta a rakott tűzhelyen a zöldebabot, Erzsi meg a villanyfényes verendán levő kis asztalra tányérokat, kanalakot, rakott, amikor az utca felől kocsizörgés és férfihang hallatszott: Hó... hó! — a fekete puli örvendezve osaholt. Erzsi szaladt

Erzsi hol az apjára, hol az anyjára nézett. Végül bizonytalannal megszólalt: Mi nem is kapáltuk mégyszor a kukoricát és mégisincs időnk mozdiba járjon a paraszt? De mit is törődtek mindig azzal a tsz-sal? Még te is Andris — nézett idősebb fiára... Van nekünk mivel bajlódni.

gyom a kukoricát. Anyám gyenge már a kapához, mégis kapált az idén is. De ha anyám nem jön, akkor ki jött volna? Csak ha hívunk valakit. Az meg nem él megisten igéjéből. A tsz-ben meg, ha öten, vagy tizen is betegek, akkor is meg tudják kapálni a kukoricát, nem is kétszer, hanem négyszer-ötöször. A »Dózsa« tsz-ben a Bagimunkácsapat ötször kapálta meg. Le is ad biztos vagy negyven mázsát holdja. Ez már így van: ahol özszeadják az erőt, többet bírnak és könnyebben. És ott van a gép is. Az segít az embernek.

büszkékben rántotta volna meg. — Voltál a pártnapon? — lelkesült fel Pista — A DISZ-ről beszélt? Mondta-e, hogy jól szerepelt a kultúrgárda?

Kovácsék tudtak. Most mondja: Egyvársók vagy is, mint szomszédok szántunk... Szegről-végről tán konok is vagyunk. Az asszerte, hogy anyja Kovács-lából való...

Erzsi félrehúzott szoknyáján nem tudott igazítani az átnyaláboló csalámadétól, csupán hát-rakott, drappszínű fejkendőjén volt egyet, fejét vállához hajvta, mire a »Dózsa« tsz teherautója házuk elé ért lassíva, veszettül

Kovácsné már félrehúta a rakott tűzhelyen a zöldebabot, Erzsi meg a villanyfényes verendán levő kis asztalra tányérokat, kanalakot, rakott, amikor az utca felől kocsizörgés és férfihang hallatszott: Hó... hó! — a fekete puli örvendezve osaholt. Erzsi szaladt

Erzsi hol az apjára, hol az anyjára nézett. Végül bizonytalannal megszólalt: Mi nem is kapáltuk mégyszor a kukoricát és mégisincs időnk mozdiba járjon a paraszt? De mit is törődtek mindig azzal a tsz-sal? Még te is Andris — nézett idősebb fiára... Van nekünk mivel bajlódni.

gyom a kukoricát. Anyám gyenge már a kapához, mégis kapált az idén is. De ha anyám nem jön, akkor ki jött volna? Csak ha hívunk valakit. Az meg nem él megisten igéjéből. A tsz-ben meg, ha öten, vagy tizen is betegek, akkor is meg tudják kapálni a kukoricát, nem is kétszer, hanem négyszer-ötöször. A »Dózsa« tsz-ben a Bagimunkácsapat ötször kapálta meg. Le is ad biztos vagy negyven mázsát holdja. Ez már így van: ahol özszeadják az erőt, többet bírnak és könnyebben. És ott van a gép is. Az segít az embernek.

büszkékben rántotta volna meg. — Voltál a pártnapon? — lelkesült fel Pista — A DISZ-ről beszélt? Mondta-e, hogy jól szerepelt a kultúrgárda?

Kovácsék tudtak. Most mondja: Egyvársók vagy is, mint szomszédok szántunk... Szegről-végről tán konok is vagyunk. Az asszerte, hogy anyja Kovács-lából való...

Jobb agrotechnikai módszerekkel — magasabb gyapottermésért

Megyénkben az elmúlt gazdasági évben gyapotból a szokottnál gyengébb terméseredményt értünk el. Parasztságunk ennek okát a múlt évi tavaszi fagykároknak tulajdonította. Gerő olvtárs legutóbbi beszélésében hangsúlyozta, hogy a mezőgazdasági növények terméseredménye nagyobb lett volna, ha a munkálatokat idejében, szervezetten, szakszerűen végezzük el a talaj és növényápolási munkáknál nagyobb mértékben alkalmazzuk a szovjet agrotechnikát.

Gyapftermelőink egy része azonban a gyapotot nem a növénynek legjobb megfelelő talajban helyezte el. A tapasztalatok azt igazolták, hogy a mélyfekvésű kötélt, szikesebb talajutakon a fagykár is súlyosabb volt. A gyapotot tehát középkötött, jól átmelegedő talajokba vessük el. Az elővetemény őszi kalászos (búza) legyen, mert len, napraforgó, burgonya után tovább a terméseredmény is alacsonyabb lesz. A hazai gyakorlati tapasztalatok is igazolják. Iszenok szovjet agrrobiológus tanításait, hogy jó termést: megfelelő tápanyag biztosítása és

helyes agrotechnika alkalmazása

révén tudunk elérni. Termelőszövetkezeti csoportjaink a múlt évben vonakodtak a műtrágya al-

kalmazásától és azt nem kellő mennyiségben, vagy nem megfelelő módon használták. Az ilyen gyapotterületeken azután a gyapottermés a legalacsonyabb volt. Az őszi mélyszántás jó elvégzése is nagymértékben hozzájárul a gyapottermelés növeléséhez. Azok a termelők, akik a gyapotot tavaszi szántásba vetették, igen alacsony terméseredményt értek el. Az őszi mélyszántást kellő mélységben, előhántós ekével kell elvégezni.

A vetőmagnak napon való melegítését megyénkben kevés helyen eszközölték, pedig a melegítéssel nemesek a tenyésztőt rövidítjük

nagyobb terméseredményt biztosít

A szedési munkák helytelen végzése is rontja a terméseredményt. A múlt évben termelőink sem a kukorikált gyapot, sem a kurák szedésére szedési módszert, a munkát szervezetlenül végezték, minnek következtében a begyűjtés lassan haladt s egyrészt gyengébb minőségű gyapotot takarítottunk be, másrészt pedig a termés egy része a földre hullott, veszendőbe ment.

Gyapottermésünk eredményét nagymértékben befolyásolja a kártevők felismerése és az ellenük való egyszerű, időben való védekezés. A múlt évben a mooskospajor elleni védekezést termelőink egy része elmulasztotta s így bi-

le, hanem a belőle kikélt növény erősebb fejlődésű s a fagy és állati kártevőkkel szemben is ellenállóbb lesz.

A vetést minden esetben géppel, a gépjárművel a szovjet rendszerű speciális gyapotvetőgépekkel végezzük, hogy a vetés mélysége és a sorok egyenesek legyenek.

Közvetlen kelés előtt, ha a gyapotvetés talaja megcserepesedik, a kergesedést azonnal meg kell szüntetni, mert ez a növény kelését, erőteljesebb fejlődését hátráltatja.

Az egyelés, sorközi művelés, a kacsolás és tetejézés időben, szakszerűen való elvégzése

zónyos területeket ki kellett szüntetni s ez is termés kiesést okozott. A levéltetű és takácska elleni védekezés is hiányos volt, pedig kormányzatunk a legdrágább védekező anyagokat is rendelkezésére bocsátotta termelőinknek.

A múlt év hibáin okulva mind ezeket az agrotechnikai eljárásokat alkalmazni kell, szakszerűen elvégezni a munkákat. Így biztosíthatjuk szocialista mezőgazdaságunk egyik legfontosabb növényének, a gyapotnak magas termés-hozamát. Ez pedig nemesek népgazdaságunk számára bir nagy fontossággal, de termelőszövetkezeink és egyéni termelőink részére is jelentékeny jövedelmet biztosít.

Békésen is a jobb felvilágosító munkával javul meg a begyűjtés eredménye

Az első negyedévi begyűjtési terv teljesítésével Békés község nagyon le van maradva. Pedig a piacon bőven van baromfi. A tojást is kétförintos áron árulják, de a beadásba még sem jut. Községünk a tojásbeadást eddig csak nyolc százalékban teljesítette, a baromfi-beadást 46 százalékban. A tanácstagok példát mutatnak a beadásban, például Kun János tanácstag egész évi tojás-, baromfi-beadását rendezte. Az élenjáró dolgozó parasztokat táncol, énekel kísérik, azokonkívül mikrofonon, versenykiírások ismertetik neveiket a

község dolgozó parasztaival. Van azonban olyan dolgozó, akik nem teljesítik a beadási kötelezettségüket és ezzel akadályozzák a tervteljesítést. Miklós Mihály dolgozó parasztnak 15 tyúkjá van, egy darab tojást sem adott be, de még baromfit sem. Csikós János, Szabó Jánosné dolgozó paraszto sem gondolnak a beadásra. A lemaradásnak oka az, hogy gyenge a felvilágosító munka. A DISZ-fiatalok, az MNDSZ-asszonyok nem veszik ki részüket a felvilágosító munkából.

Fábi Juszina tudósító, Békés.

Eltekintések figyelmébe

Megyénk egyes cipő KTSZ-ek nagyobb mennyiségű vakszobor-kitalálást kaptak azzal a céllal, hogy abból munkás bakancsot készítsenek dolgozóik számára. A békésesabait, az orosházi és a medgyesegyházi Cipész KTSZ-ek azonban nem arra használták fel ezt az anyagot, amire azt megkapták. Ugyanis bakancs helyett regatta (kőművi nyári) cipőt készítettek belőle. No, persze, mozdultunk: ezt is a dolgozóknak viseljük majd. Arra azonban nem gondoltak: az ilyen cipő nem felel meg egy tszes, vagy állami

Ki a felelős?

gazdasági dolgozóknak, aki sokszor »félábszárig« erő sárban végzi a munkáját. Arra sem hivatkozhatnak, hogy ezekben a községekben nincsenek tszes- és állami gazdaságok, mert ezt senki sem hiszi el.

Teljesen érthetetlen a nagyobb mennyiségű vakszobor-kitalálást regatta cipőre való felhasználása. Ezért kérem az elvtársakat, vizsgálják meg, ki követelt el hibát, mert az, hogy hibát követtek el, nem lehet vita.

Litauszki Mihály Szarvas, cipőszövetkezet dolgozója.

Kovácsék tudtak. Most meg azt mondja: Egyivásúak vagyunk, mi is, mint szomszédok szántunk, vetünk... Szegről-vegről tán még rokonok is vagyunk. Az asszony beszélt, hogy anyja Kovács-féle családból való...

Nem folytathatta tovább, mert Kovácsné, aki éppen lebbencsnek való téstát nyújtott, a nyújtófával az asztalra csapott és olyat kiáltott, hogy Gazsóknak torkán akadt a szó. Feltört Kovácsnéból a múlt minden keserve, még az is eszébe jutott, hogy Gazsóknak éppen Görbe Péterné használhatatlan ruhák között dobott szoknyáját vette meg az ócskapiacon.

Rokona magának a sátán, az, aki szüli az ilyen piszok fajzatot... De ne tegye ide többet a lábát, mert ketöröm a derekát...

Még jó időbe telt aztán is, hogy Gazsó eloktóródott, amíg Kovácsné lecsillapodott.

De ki hallott még ilyet, hogy még mink rokonai vagyunk?! A mooskosi!

Nyughass már — szölt a férje.

Március vége, április eleje lehetett. Sietni kellett a habgátakkal. Az egyik nap a Nagy Pista elhagyott. Gondolom: kimegyek hajnalban, de mégis utólerem. Ki is mentam. Hát látom, a gát másik végén valaki moos. No — ölik eszembe — valamelyik kulák mászkálhat itt, valamiben sántikál. Ha eszembe megyek oda, ahogy közelebb érek, hát látom a hajnali szürkületben, a Pista lapától. Pista észrevesz, ahogy föltápászkodok és nevetve mondja: Az élelmes kol-dus már túljár a harmadik határon.

A kultúrtermet nevetés tölti meg: a látogatók ki-ki a maga módján érti Benkő Laci albeszélését. Kovács Andrásné is odafigyel. Megkérdezi Laci ifjú feleségét, Zsuzskát, akiről már azt is tudja, hogy decemberben a másik gyereket várja: Aztán moziba jár-tok?

Minden héten — feleli Zsuzsi természetesen hengen. De már Kovácsné figyel is másfelé. A férfiak közül valaki hahotázva mondja: Kitalálnak valamit, mint azt a kulák dolgot és egyeseik már a testvérükben is azt látják. Itt nem úgy van? — Forgatja a fejét jobbra-balra, mostmár félig ne-

votva, félig ijedten. Látja, hogy a tszes tagjainak arca elkomorul, a látogatók egyrésze érthetetlenül hümmög, mások elfordulnak tőle és a tszes tagjait kérdézik. Kovácsné akkor ismer rá és csodálkozva mondja Benkő Laci feleségének, aki mellé már többen is összevörösödtek: Hát ez meg Gazsó Gábor... Valami még mondani akart, de a »Dózsás« elnöke, Kóródi Antal hangja csattan fel: Hát nem úgy van! Nézzon csak ki az istállóra — és mindenki kifelé fordul. Benkő Laci ki is lépett a kultúrszobából és már mondta is: Tegnap este volt két hónapja. Húsz törzskönyvezett tehenet kaptunk. Még éjtélok is alig akartunk az istállóba elmozdulni. Igaz-e, Lajos bátyám? — fordult hirtelen Nagy Lajos tehenész felé. Amaz már mondta volna is, hogyan történt, de Benkő Laci már folytatta kipi-riult arccal: Én itt lakom a falu szélén — bökött hüvelykuj-jával a falu felé. — Az asszony úgy két óra tájt felkelt a gyerekek és olyat kiált, hogy a hót is felébredt volna. »Tűz! Én sem veszem tréfának a dolgot, leugrok az ágyról, kinézek az ablakon. Hát látom a mi tanyánk ég. Mielőtt biciklire ugrottam volna, bezörgök Parkasékhoz és a többiekhez. Bekiáltok hozzájuk: Ég a tanyánk! Én meg rá a biciklire, ki a tanyára. Lajos bátyám káromkodva kötötte fához az egyik szép tarka tehenet. Még volt perkolva. Én az istállóhoz szaladok, mert az égött, de már én is csak káromkodni tudtam. Beomlott a padlás és bent pusztult három tehenünk.

Estébe hajlott az idő, mire a tszes-tanya minden zegé-zugát megtekintették. Karikáspattogásra lettek figyelmesek. Vagy 40 darab csikó ficánkolva trappolt a tanyától 50 méterre levő itató kúthoz. Mögöttük hátrakötött piros fejkendővel a 24 éves csikós, Varga Annus. Az itatót legközelebb álló csikót vergetve köréje törleszkedett jónéhány. Fejüket nyújtogat-ták, mintha hizelelnének. Egyik egész az arcához nyomta fejét.

— Ez aztán csikós — jegyezte meg Kovács András. A kelle-té-nél talán még tovább is rajta felejtette szemét.

Nem vall vele szégyent, aki beköti a fejét — mondta elmosolyodva Kóródi Antal. András kisse zavarba jött, az apja tekintetével találkozott, az kihintett egyet. Benkőné, aki Kovács mellett haladt, most is, már ő is ismerte az egész Kovács családot. Ott volt Annus anyja is, hát esendesen, de büszkén mondta: Helyre lány az Annus. Majd harmasban Vargák lakása felé tartottak. Vargák ott laknak a tanyában, Annus anyja a tejjözem vezetője. A többiek a kultúrszoba felé haladva még a tehénistállónál álltak meg, éppen fejés ideje volt. Lágyan dudoló női hangok hallatszóttak ki. Kovács András az elnökkel lépett be. Majd kérdően ránézett, amikor látta, hogy a fejénök dudolnak.

Cseke Mária, a sentésgondozó lánya kezdte el...

Ekkorára már mások is ott néztek a teheneket s hallgatták a kollemes dallamokat. Kovács Er-szi előre Varga Antival és testvérel, Pistával. A villanyfényben bogárként ragyogott fekete szemű s ha Pista oldalba nem löki, már dudol is együtt a fejénökkel. Apja szemével meg is in-tette.

— Nevetek is a dolgon, de amikor Mária két hét múlva napon-ként másfél deci tejjel többet fejt

— Na, de ez már hüvösön van. Az istállót is rendeztük. Nézzünk most már körül a gazdaságban — szölt közbe Kóródi Antal, az elnök.

Nem is kell nekünk többet ilyen gyütt-ment — kiáltott Varga Antai, a traktoros, aki Kovács Pistával és Erzsivel egy traktor mellett állt.

találták — jegyezte meg mély basszus hangján Nagy Lajos tehenész. — Jobb, ha az olyan kerül a mi portánkat. S minden szem Gazsó felé fordult, aki harmadmagával lassan lemaradt a látogatók csoportjától. Kovács András, apja tekintetét kereste, majd félhangosan mondta: mindenkit megmarna ez, mint a veszett kutya, ha fejbe nem kólintanak.

— Nem vall vele szégyent, aki beköti a fejét — mondta elmosolyodva Kóródi Antal. András kisse zavarba jött, az apja tekintetével találkozott, az kihintett egyet. Benkőné, aki Kovács mellett haladt, most is, már ő is ismerte az egész Kovács családot. Ott volt Annus anyja is, hát esendesen, de büszkén mondta: Helyre lány az Annus. Majd harmasban Vargák lakása felé tartottak. Vargák ott laknak a tanyában, Annus anyja a tejjözem vezetője. A többiek a kultúrszoba felé haladva még a tehénistállónál álltak meg, éppen fejés ideje volt. Lágyan dudoló női hangok hallatszóttak ki. Kovács András az elnökkel lépett be. Majd kérdően ránézett, amikor látta, hogy a fejénök dudolnak.

Cseke Mária, a sentésgondozó lánya kezdte el...

Ekkorára már mások is ott néztek a teheneket s hallgatták a kollemes dallamokat. Kovács Er-szi előre Varga Antival és testvérel, Pistával. A villanyfényben bogárként ragyogott fekete szemű s ha Pista oldalba nem löki, már dudol is együtt a fejénökkel. Apja szemével meg is in-tette.

— Nevetek is a dolgon, de amikor Mária két hét múlva napon-ként másfél deci tejjel többet fejt

— Na, de ez már hüvösön van. Az istállót is rendeztük. Nézzünk most már körül a gazdaságban — szölt közbe Kóródi Antal, az elnök.

Nem is kell nekünk többet ilyen gyütt-ment — kiáltott Varga Antai, a traktoros, aki Kovács Pistával és Erzsivel egy traktor mellett állt.

egy tehenőt — megtört a jég. A többiek is hozzáálltak. Meg könynyebben adja le a tejet a tehen, alig kell húzni a tőgyét.

Kintről kolompolás hallatszott. Kovács akaratlanul is kifelé fordította fejét. Sok mindent látott e napon, amit eddig hitt is, nem is. Az elnök megtértette szótlanul is a kérdést.

— Ez meg a Maris apja, a sortésgondozó. Utközben, azt is megnézhetjük. A szopós malac nem gyümöszöli mindig az anyját — magyarázza odament az elnök — ha jütszik. S a szopós malacok rekészének közepén lefelé lógó kolompnak nekiszaladt éppen egy kis malac s utána valamennyi hátra-iramodott s a kolompot nézték, amíg szölt. Cseke Bálint, hogy bemutassa még jobban tudományát, kiengedte a malacokat az udvarra, ahol úgy szétszórták, hogy alig lehetett egyet-kettőt látni. Utána megkongatta a kolompot és egytől-egy az ólba szaladt. Nagyon nevettek a látogatók, még Kovács András arcán is mosoly futott vég-gig, akik pedig ritkán láttak nevetni. S mintha új élet költözött volna belé, így szölt az öreg Cseke Bálint: Ugy látszik Bálint bátyám igazra volt, amikor öt évvel ezelőtt ládában vitt haza egy kis-malacot a piacról, hogy »lesz még nekem egész falkám is«. Most tudom csak, hogyan gondolta.

Akkor éjjel Kovácsék igen keveset aludtak. Ki-ki a maga gondolat-aival forgolódott az ágyban. Kovácsné kenyérsütéshez kelt fel, pedig még meglettek volna egy-két napig. De nem hagyta valami nyug-ton. Kovács a lovakhoz többször is kiment. Majd kint is maradt a konyhában. A család bent fűlt. Egyik sem akarta elárulni, hogy nem alszik. Csendes, halk hang-foszlányok szűrődtek be a csukott ajtón: ...odahúza a szívük... lát-tad az öreg Cseket is... milyen élet van ott... elmegegyes és ki-töltöm a felvételt...

Ott bent felszabadult sóhajok s utána örömteli álom. András ál-mában Orosz elvtársat látta, sok emberhez beszélt, majd egész kö-zel került hozzá és ezt mondta: Kovács elvtárs jó katonának, hát legyen tagja a vezérkarnak s köz-ben a piros könyvecskét nyuj-totta át neki. Erzszi dudolva fejte az egyik magyar tarkát, Pista pö-főg traktorral szántott a hátár-ban...

Ott bent felszabadult sóhajok s utána örömteli álom. András ál-mában Orosz elvtársat látta, sok emberhez beszélt, majd egész kö-zel került hozzá és ezt mondta: Kovács elvtárs jó katonának, hát legyen tagja a vezérkarnak s köz-ben a piros könyvecskét nyuj-totta át neki. Erzszi dudolva fejte az egyik magyar tarkát, Pista pö-főg traktorral szántott a hátár-ban...

Vádirat népünk elnyomóiról

A történelem szemétdombjára került fasizista Horthy-rendszerből számos, — a dolgozó nép ellen elkövetett renegező bűnt, terroret és gyaláztatot felszedő okirat maradt meg. Mintha csak azért nem pusztult volna el, a haború vérvizárában, hogy vádolják ezek a vég nélküli bünyajzások a letűnt rendszer kizsákmányolójait, a klerikális reakció ügynökeit, akik napjainkban is a Horthy-fasizmust és az amerikai életfelméretet dícsőítve igyekeznek félrevezetni a dolgozókat és megbontani egységüket.

Akiknek kevés volt a 166.000 pengő nyereség

„A békéscsabai Merkur Szövődét üzemét beszüntetni és mintegy 400 munkást elbocsátani szándékozik. A gyár üzembeszünetlense érthető igazgalmat váltott ki az érdektelt munkások körében. A gyár évi kb. 3 millió pengő értékű termelése mellett mintegy 600.000 pengő üzemi költségek, kizsákmányolások, munkabérek, sfb formájában Békéscsabán, illetve Békés megyében költ el... A részvényirtásról másfél millió tökébelekítés mellett 1927-ben (szépitett bevallás szerint) 166.000 pengő tiszta nyereséget, 1928-ban pedig 81.000 pengő tiszta nyereséget tüntet fel... Ha tehát nem is forogna az, hogy a vállalat a normálisnál (12) kevesebb hasznot eredményez, nem kényesítő ok a beszüntetésre.»

Ma már mindenki előtt világos az, hogy a múlt rendszerben — az imperialisista államokban ma is fennáll az még nagyobb mértékben — ha nem emelkedik az égi a tiszta nyereség, ha már nem tudják még nagyobb mértékben kizsákmányolni a dolgozókat, akkor jövedelmesebb, még nagyobb kizsákmányolást biztató vállalkozásba fognak. Mit törődtek a Horthy-rendszer duszadó zásos urai a tömegök nyomorával, azzal, hogy a dolgozók teste összaszik, egészséjük tönkremegy az embertelen robotban, gondban, nélkülözésben.

A gyulai Harisnyagyár multjából

A gyulai Harisnyagyár kapzsi tulajdonosa is mind többet és többet akartak kiszajtolni a dolgozók veritékéből. A levéltári adatok tanúsága szerint 1930-ban, amikor személyenként a napi létminimum 1 pengő volt, a családos apák és anyák napi 10—12 órás munkaidővel 170 pengőért dolgoztak. A gyár urai ezt is sokallták. És 1930 júniusában bevezették a munkást még jobban nyúzó Bedó-rendszert. A lényegülts szervezeti dolgozók június 6-án sztrájkba léptek. Először 18 órszót hagyta el az üzemet azért, mert 21 munkásnak felmondták és további 28 munkás elbocsátását helyezték kilátásba. A 18 órszót után másnap mind a 425 munkás sztrájkba lépett.

Amint az okiratokból kifutnak, a gyár vezetői örömmel fogadták a sztrájkot, mondván: úgys nagy mennyiségű áru halmozódott fel. Kinek kellett akkor harisnya a rendszer hű kiszolgálóin kívül? A dolgozók többségének kenyérre sem jutott. Június 14-én Müller Teréz és hat lársa engedélyt kért, hogy a sztrájkoló munkásoknak előadást tarthasson »A Bedó-rendszer és a nő« címmel. De nem engedélyezték azzal a megokolással, hogy »nem lesz fenn tartható a rend és egyéb kirobanásokba vezet a gyűlés.« A rettenetes helyzetbe került dolgozók több heti sztrájk után kénytelenek voltak munkába állni. Egy, az év októberében kell orvosi jelentés szerint:

»A munkásokat hát- és fejfájás győri. Gyenge táplálkozás és a

A mult sok nyomorát, szenvedését »isten akaratának« igyekeztek feltüntetni, mondván, »isten azt bünteti, akit szorok.«

Nos, a gyulai levéltárban őrzött okmányok egész sora azt bizonyítja, hogy ők voltak az istenek, akik az évekig tartó munkanélküliséggel, a féktelen kizsákmányolással, a tömegpusztító fce-vel, a hatalmas arányú cse semóhálandó-ággal büntették a dolgozó népet. Ime egy dokumentum, Gyöngyösi János képviselő 1930 január 30-án keltezett interpellációja.

megfeszített erejű munka miatt teszt-súlyuk 45—50 kilóra csökkent. Az idegesség és túlhasználtság nagyarányú vértelenséget idézett elő náluk. Valamennyiüknél súlyos szervi elváltozások várhatók.»

Az igazság elfojtása

Ennél többet sem tettek a dolgozók érdekében, minthogy megáfpitották: lassan-lassan lötkre mennek a nehéz robotban. A

Rendőrök és detektívek számai lestek a kommunistákra

Ilyen volt a gyülekezési és a szólásszabadság a hírhedt, szenny-től, büztől áradó Horthy-rendszerben. A dolgozóakra és különösen a kommunistákra a detektívek és polgári ruhás rendőrök sokasága leselkedett. A szeptedi rendőrkerületi kapitány 1930 december 23-án az Orosházán lezajlott hatalmas tüntetés után többek között ezeket jelentette a főispánnak:

»...A hideg idő beálltával a munkanélküliség és nyomor Orosháza egyes külső területein (Rákóczitelep) olyan arányokat öltött, hogy az aggályos kezd lenni. A napokban 400 főnyi ron-

csendőrségnek és a rendőrségnek azonban nagy gondja volt arra, hogy megakadályozza a munkások gyűléseit s tartóztassa azokat, akik változolni akartak a dolgozók súlyos helyzetén. A gyulai m. kir. rendőrtanácsos jelentette 1930 október 20-án a kerületi főkapitánynak a magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége gyulai csoportja közgyűléséről:

»...Ottlákán Tivadar építőmunkás azzal kezdte beszédét, hogy ha vizsgálat tárgyává teszi a munkásság mostani helyzetét, önkénytelenség is a jobbság sorsa jut eszébe. Akkor a dolgozó n p a nemesek fennhátsága és önkénye alatt nyomorgott, ma pedig a kormányhat: lom szoronyával szemben találja magát. Itt a rendőrségtől figyelmztette, hogy az ilyen kijelentésektől tartózkodjék. De az nyomban a folyó évi szeptember 1-i eseményekre tért át, amikor itt, Gyulán a fennléb munkásságot karálappal kellett felszaladni. Köves rendőrkapitány újból figyelmztette: ha ebben az irányban folytatja felszólalását, nyomban megvonja től: a szót...«

gyokba burkelt, rákóczi telepi lakos (főleg asszonyok és gyermekek) vonult kiselj) csapatokban a község házára, ott munkát és kenyeret követeltek, majd a gyermekeket ott akarák hagyni... Hogy a segélyre rászorulókat elrendízhessék, utasításunkra a kirándeltség detektíveket és polgári ruhás rendőröket bocsátott a községi vezetőség rendelkezésére, akik megfeszített szolgálattal igyekeztek ezt a helyszínen kivizsgálni. A detektívek jelentése eről a nyomorról olyan képet fest, hogy igen sok helyen a mennyezet nélküli, nádfedeles kunyhóban még butor sincs, hanem a puszta földre hintett szalmán sírnak a gyamos, takaró nélküli, éhes gyermekek, mialatt szüleik egy falat kenyeret, vagy fillért pénzét sem tudnak előteremteni...«

Bánásmód a nagycsaládokkal

Akik némi kereselhez jutottak, szerencsésnek mondhatták magukat. Azonban sokszázezen voltak olyanok, akik az alábbi levélben írt módon tengelték sanyarú életüket.

»Méltóságos alispán ur! Azzal az alázatos kérelemmel fordulok a méltóságos urhoz, hogy hallgassa meg egy rettenetes nyomorban élő, szerencsétlen 12 gyermeknek az anyját. Mezőberényi lakos vagyok uram már 3 éve nem keres. Tizenkét gyermekem van, 9 fű és 3 lány. Küzülük csak kettő dolgozik, a többi kicsi, dologra képtelen. Ehszünk, fázunk, nincs betevő falatunk, nincs ruhánk, sem egy szál fadarabunk. Ha tehát méltóságos ur, nyújtson segítő kezét és könyörüljön meg szerencsétlen chező és fázó gyermekeimen. Nem kívánok sokat, de ha módjában áll, úgy hallgassa meg a nagy nyomorban élő 12 gyermeknek térdem állva esedező anyját. Már a végéskig vezet a gondolat, ha nem kapok segítséget. Mezőberény, 1933. november 28. Bodó Ferencné, Nagyatádi u. 29.«

Semmivé foszlik a klerikális reakció hazugsága

Ez volt a »leghathatósabb« segítség, amit a rendszer urai a nagycsaládos dolgozóknak nyújtottak. Minden további nélkül inkább elszakították a gyermekeket a szülőktől, mintsem hogy hatalmas nyereszkedéseik egy részéről lemondva munkalehelőséget biztosítottak volna. A Bodó-gyermekek menhelyre kerültek. Ma már rossz áomként emlékeznek vissza gyermekéveikre. Bodó Ferenc a köröstarcsai állami gazdaságban dolgozik biztosított megélhetés mellett. András traktoros, Sándor a békéscsabai Gyapotfeldolgozó üzemben, Ist-

Gozmány József főjegyző — a nyomort hitelesítő — leveléből megtudjuk, hogy Bodó Ferencnének egy 18 éves lánya lbe-s, egy 19 éves fia öngyilkossági szándékkal a kútha ugrott.

»Mintán láttam, hogy a Bodó Ferenc háztartásában élő gyermekek közül a 10 éves András, a 9 éves Sándor, a 6 éves István, az 5 éves Mihály, a 4 éves Margit és a két éves György majdnem teljesen ruha nélkül vannak és oly kicsiny szobában, hogy annak levegője káros az egészségre, annál is inkább, mert ágyneműjük nincsen, — hogy ezek a gyermekek egészségesen fel legyenek nevelve, a társadalomnak munkaerő és hasznos tagjaivá lehessenek, tisztelettel javaslom és kérem nagyságotat, hogy ezen gyermekeket méltóztassék a m. kir. állami gyermekmenhely kétélekébe felvételni. Mezőberény, 1933 december 6.«

KÖNYVBARÁTOK

A könyv, a tudás forrása mind több dolgozót hódít meg. Százak, sőt ezrek keresik fel hetenként a Megyei Népkönyvtár kolcsönzójét, olvasótermét. Szórakozást keresnek a nagyszorú magyar, szovjet és más szépirodalmi művekből és segítséget még eredményesebb munkájukhoz, a különböző szakkönyvekből. A megyei könyvtárban a tudományos, ismeretterjesztő művek mellett megtalálhatók a különböző folyóiratok, napilapok is, melyeknek naponta számos olvasója van.

Letta tanulmányozom a marxizmus-leninizmus könyveit is, hiszen az hozzájárul a tisztánlátáshoz, az általános műveltséghez.»

leninista műveket tanulmányozva magam is művelődök a társadalomtudomány terén. Mindenkiékn ajánlom a könyvtárat, amely egyik eszköz hazánk szocialista államává való átalakításához.»

DERKOVICS JÁNOS, a békéscsabai »Uj Barázda« tisztagja is gyakori látogatója a népkönyvtárnak. Az olvasás jelentőségéről a következőket mondja: »1950 óta vagyok a könyvtár olvasója. Nem vagyok ugyan párttag, de teljesen egyet értek pártunk politikájával, amely a mozógazdaságot is erőse, virágzóvá akarja fejleszteni. A szovjet agróelméletek kiváló eredményeit látva én is tanulmányozom a szovjet talajművelési és növényvetelmi tárgyú könyveket. A tanulmányok egyetemes csoportom, a közönség javára fordítani. A szakkönyvek és szépirodalmi művek mellett tanulmányozom a marxizmus-leninizmus könyveit is, hiszen az hozzájárul a tisztánlátáshoz, az általános műveltséghez.»

VOGEL MIKLÓSÉ, a Textilművelkedésé mi Vállalat dolgozója is egyik a legjobb olvasóknak. »A felszólalás előtt Hortyék szírodalmas néplátó ponyvatágyakkal mérgezte a dolgozókat. A dolgozók állami megújításra felkésztetést a művelődéshez. 1951 óta vagyok tagja a könyvtárnak. A könyv a szórakozáson kívül tanulasi és művelődési lehetőséget is nyújt. Csak az értékes műveket ova-om, például: Tolsztoj: »Haború és béke«, Anatol France: »Az istenek szomjaznak«. Mint párttag felismerem a könyvek nagy erejét a társadalom átalakításában. A marxista leninista műveket tanulmányozva magam is művelődök a társadalomtudomány terén. Mindenkiékn ajánlom a könyvtárat, amely egyik eszköz hazánk szocialista államává való átalakításához.»

Nemcsak meghallgatni, de orvosolni is kell a dolgozók panaszait

Nap, mint nap számos levelet olvasok az újságból, melyet a dolgozó paraszlok írnak. A párt és a kormány lehetőséget nyújt a munkás-paraszt-levelezés kiszélesítéséhez, minden erejével támogatja azt s a dolgozók számai kapcsolódnak be a levelezők láborába, felismerve ennek jelentőségét. En is ehhez a nagy töborhoz csatlakozom, mint termelészövelkezeti tag. A multban a dolgozók elől el volt zárva a művelődés útja, a kultúra áldásait nem élvezhette. Így volt ez Bélmegyeren is. A felszabadulás után annyira fejlődött községünk: eljutott oda, hogy szocialista község legyen. Nagyon sok mindent kaptunk az öt éves tervtől. Az elmúlt évben 40 új lakóházat, új iskolát és egy moziberendezést. Ezenkívül számos olyan létesít-

ményt, amely a kultúr színvonalunk fejlődését segíti elő. Körülbelül öt hónap óta pereg a film a község dolgozó parasztjai előtt. Komoly hiba van azonban a mozitüzemnél a hangerőséggel; alig hallani a szereplők szavait. Ezt számталanszor szóvallette a mozilátogató közönség de mindhiába. Bármilyen film jön, hang nincs. Panaszunkat az illetékes szervek türelmesen végighallgatják, de semmit sem tesznek.

Bélmegyer község mozilátogatói nevében újra felkérjük az illetékes szerveket, hogy mielőbb vizsgálják ki ezt az ügyet és intézkedjenek megfelelően, szüntessék meg a hiányosság, legyen hangerő! A szovjet filmhónap alkalmával sok jó és tanulságos film jön községünkbe és mi, dolgozók szerelnénk belőle tanulni.

OLVASD a Viharsarok Népet!

Farkas János
Bélmegyer, Táncsics u. 124.

A fa

Megörkezett a tavaszi mag a földműveszö a termelészövelkezetek és termelőik különböző gondnak el a tavaszi búza vanak a magtári elhelyezészeklektor előzetes gondotásával, csövázás megkésztítésével előzők megőszi búzával történő ke A szelektor munkájának folyamatos ellenőrzésével érní, hogy a vetőmagot 98 százalékosra tisztítsu mulasszuk el a csövázás vát és minden körülmény tartunk be — akár r akár Hllogsnat végzett esetében — a szakutasít

VETŐMAGELŐKESZTÉS
alkalmazzuk az ölemező szeret. Alkár napon tö melegítéssel, akár magtó zett lapátolásokkal, vagy sokkal fokozni kell a vet raképességét és csövázási

Az összes gondosan talajba tavasszal egy sít esetleg egy fogasolás után ször már vehető is. Kívben — mikor a talaj hó dott, vagy a téli csapad öt összetömődött — in ősi mélyszántást szükse kultivátorozni, vagy tár mozsvalkos talajszerkez mentes magtári a tavasz nemcsak kezdeti fejlőd nem egész életére kihat, mának és a megszorú rülésének döntő előfelté rai, máréus elejei, veté

A vetést minden köt között géppel végezzük, szükséglet kat. holdankén Vetés mélysego általában szarazabb talajviszonyok 4—5 cm. Sürű vetésre szükse, mert a tavasz rasiólan ágyamérsékelt (kiváratás) ezért a sorok méterenként — 12,5 cm ságu vetés esetében — 65—70, 10 cm sortávolsé esetében 50 mag szüksege beállításhoz. A tenyész egyenletesebb kihasználás fényhatás biztosítása, va megdőlési veszély csökke dekében a tavaszi búza minél nagyobb területen zük a keresztárosos veté után könnyű magtakarót még száraz időjárás eset után hengerezni ajánlat

Tanuljunk a szovjet

A munka s

A kolhozban a munka szervezésének alapvető az állandó termelési brigádszervezés elösegé ka pontos megszervezeli az egyéni felelő munkafelgyelmet és a gok felelősséget a f leggazdaságosabb ki sáért.

Kolhozokban 15 br köztük 9 növénytermel ségtermelő, egy kerté szőlészeti, valamint é hányttermelő brigád. dokban összesen 1114 tag dolgozik. Egy-egy átlag 70—80 tag tartozik egyik növénytermelő brigádhoz, amelynek átlag 700 hektár szántófő gozik. A brigádokban 56 munkacsapat működ egy munkacsapatnak 8 ja van.

Az én vezetésem al brigádra 1058 hektár földet és különböző mezőket bízta. Az igazsá a brigádon belül egy- egy hozparaszt gondozza.

A tavaszibúza agrotechnikája

Megörkezett a tavaszibúza vetőmag a földművelésügyi minisztérium, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők különös gondot fordítanak a tavaszibúza vetőmagjának a magtári elhelyezésénél. A szelektor előzetes gondos kitisztításával, csávázás megfelelő előkészítésével előzzék meg a vetőmag őszi bűzavai történő keveredését. A szelektor munkájának állandó és folyamatos ellenőrzésével el kell érni, hogy a vetőmagot legalább 98 százalékosra tisztítsuk ki. Ne mulasszunk el a csávázás végrehajtásánál és minden körülmények között tartssuk be — akár rézgálicca, akár Higosannal végzett csávázás esetében — a szakutasításokat.

VETŐMAGELŐKÉSZÍTÉS

alkalmazzuk az előmelegítés módszerét. Akár napon történő előmelegítéssel, akár magtárban végzett lapátolásokkal, vagy forgatásokkal fokozni kell a vetőmag csatlósságát és csírázási erejét.

Az őszi gondosan megszántott talajba tavasszal egy simítózás és esetleg egy fogasolás után legelőször már vehető is. Kivételes esetben — mikor a talaj kigyomosodott, vagy a téli esapadéktól, hótól összetömődött — indokolt az őszi mélyszántást szükség szerint kultivátorozni, vagy társázni. A morzsálós talajszerkezet, gyommentes magtári a tavaszibúza számára kedvezőbb fejlődésére, hanem egész életére kihat. A jó termésnek és a megszorulás elkerülésének döntő előfeltétele a korai, március eleji vetés.

A vetést minden körülmények között géppel végezzük. Vetőmag-szükséglet kat. holdanként 110 kg. Vetés mélysége általában 3—4 cm, szárazabb talajviszonyok között 4—5 cm. Sűrű vetésre azért van szükség, mert a tavaszibúza bokrosodás mértékétől (de nem is kivétel) azért a sorokban folyó méterenként — 12,5 cm sortávolságú vetés esetében — legalább 65—70, 10 cm sortávolságú vetés esetében 50 mag szükséges a kelő beállításhoz. A tenyészterületek egyenletesebb kihasználása és a fényhatás biztosítása, valamint a megőrzési veszély csökkentése érdekében a tavaszibúza vetésénél minél nagyobb területen alkalmazzuk a keresztos vetést. Vetés után könnyű magtakaró járassunk, míg száraz időjárás esetén vetés után hengerezni ajánlatos, de a

henger után helyes tuskés boronát alkalmazni.

Tekintettel az igen rövid tenyészidőre, a tavaszibúza talajját megfelelő tápanyagokkal is el kell látni vetéskor, amelynek, ha eléget teszünk, jó magtermést — és a szuperfoszfát műtrágyával — a döntően fontos korábbi beérést is előmozdítjuk. Ajánlatos kombinált vetőgéppel sorba adni a szuperfoszfátot. Sima szuperfoszfátból 80 kg-ot, szemcsézett szuperfoszfátból pedig 50 kg-ot adunk kat. holdanként. A kezdeti fejlődés meggyorsítása érdekében 50—60 kg péntás felét a vetés előtt, a másik felét pedig — ha a meghajtásra szükség mutatkozik — bokrosodáskor fejtrágyaként kell kiszórni.

100 kg tavaszibúzáért beadható	100 kg őszi búza, vagy
100 " " " "	111 kg rozs
100 " " " "	118 kg árpa
100 " " " "	118 kg zab
100 " " " "	118 kg morzsolt kukorica

Azok a gazdaságok, melyek kormányzatunk segítségével jutnak tavaszibúza vetőmaghoz, gondoskodjanak arról, hogy minden szem elvetésre kerüljön. A vetőmagnak más célra történő felhasználása

AZ ŐSZI KENYÉRGABONA elvetésénél mutatkozó lemaradás behozása érdekében kormányzatunk nagyobb mennyiségű tavaszibúza vetőmagot biztosított. Termelőszövetkezetek, valamint az egyéni termelők a kiadott rendelkezéseknek megfelelően haladéktalanul szerezzenek be a hiányzó vetőmagot és biztosítsák a kenyérgabona-veléstörv. teljesítését, illetőleg túlteljesítését.

A tavaszibúza-vetőmagot szokvány kenyér-, vagy talarmánygabona, illetve kukorica beadása ellenében, termelőszövetkezetek a járási tanácsok mezőgazdasági osztályánál, egyéni termelők a helyi földművelésügyi szervezeteknél igényelhetik és kapják meg.

nemcsak a minisztériumi határozatokban megállapított büntető eljárások alkalmazását vonja maga után, hanem megkérőztük vele önmagunkat, termelőszövetkezeteket és dolgozó népjárat.

Az összes kukoricát négyzetesen vetjük

Rákosi elvtárs országgyűlési beszédében elmondta, hogy az általam gazdaságokban és a termelőszövetkezetekben minden különösebb befektetés nélkül, meg lehet kétszerezni a terméshozamot. Ezt meg lehet csinálni nálunk is, a lökösházi »Május 1«-sz-ben, csak helyesen kell alkalmazni a rendelkezésünkre álló, fejlett agrártechnikát a talajelőkészítésnél és a növényápolásnál. A csoportiródnak még nem beszélünk egyszerűen sem a négyzetes vetésről.

En nagyon jól ismerem, mert 1950-ben, amikor még egyéniül dolgoztam, akkor is már négyzetesen vettem a kukoricát és holdanként 45 mázsa termelt. Miután beleptem a termelőcsoportba, kezdem erről a kérdéstről beszélni a tsz-lagok között is. A brigádvezetőnek elmondtam, hogy az egyéni területemen négyzetesen akarom vetni a kukoricát. Elhatározásomat helyeselte. Mindketten igyekeztünk több dolgozót

meggyőzni ennek jelentőségéről. A felvilágosító munkánknak máris megmutatkozik az eredménye. Fodor Zoltán, Hídvégi János, Lakatos Lajos, Bera Tóth János négyzetesen vetnek majd kukoricát.

Magyar Béla elvtárs azonban úgy vélelkszik róla, hogy azt nem lehet megvalósítani, mert korán szántották fel a földet, s az gyomos. Ez azonban nem kifogás, mert ha kultivátorozzuk, akkor ki tudjuk irtani a gyomot. A legfontosabb igazgatóságunk elmondottuk, hogy mi a tervünk a kukoricavetéssel kapcsolatban. A termelőszövetkezet elnöke azt mondotta, hogy nemcsak a mi területünkön, hanem az összes kukoricát négyzetesen vetjük. Már megbeszéljük az előkészületet, mert ebben az évben nagyobb termést akarunk elérni.

Imre Pál levelező
Lökösháza, »Május 1« tsz.

Tanuljunk a szovjet tapasztalatokból

A munka szervezése és díjazása a kolhozban

Írta: Andrej Bejgul, brigádvezető

A kolhozban a munka megszervezésének alapvető formája az állandó termelési brigád. A brigádrendszer elősegíti a munka pontos megszervezését, növeli az egyéni felelősséget, a munkafegyelmet és a brigádlagok felelősségét a felszerelés leggazdaságosabb kihasználásáért.

Kolhozunkban 15 brigád van, köztük 9 növénytermelő, 4 zöldségtermelő, egy kertészeti és szőlészeti, valamint egy dohánytermelő brigád. A brigádokban összesen 1114 kolhoztag dolgozik. Egy-egy brigádba átlag 70—80 tag tartozik. Mind-egyik növénytermelő brigád átlag 700 hektár szántóföldön dolgozik. A brigádokban összesen 56 munkacsoport működik. Egy-egy munkacsoportnak 8—10 tagja van.

Az én vezetésem alatt álló brigádra 1058 hektár földet, 27 lovat és különböző munkaeszközöket bíztak. Az igásállatokat a brigádon belül egy-egy kolhozparaszt gondozza. Brigád-

domnak 72 tagja van. Mind-egyik brigádlagra 14,6 hektár vetésterület jut.

Kolhozunkban hatalmas földek fekszenek meglehetősen távol a kolhozfalutól. Ezért minden brigádnak megvan a saját mezei szállása villanyárammal, gabonarakarokkal és pihenőhelyiségekkel. Minden mezei szálláson van aglációs központ, Vörös sarok, valamint jól felszerelt konyha. A brigádvezetők minden este közlik valamennyi kolhoztaggal, hogy mi lesz másnap a munkájuk.

Brigádomban öt munkacsoport az ipari növényekkel foglalkozik. Mind-egyik munkacsoport 6—7 tagú. Szükség esetén a munkacsoportok más munkát is végeznek. A munkálatoikat 9 csoportba osztották, aszerint, hogy milyen szakutadást követel, milyen nehéz és milyen fontos. Minél magasabb csoportba tartozik valamelyik munka, annál több munkagyorsítást fruk jóvá a végzett munká arányában. A legmagasabb

csoporthoz például a gépész munkája, az alacsonyabb csoportokhoz tartozik például a zöldségválogatás és a gyümölcsosztályozás.

Minden brigádnál vannak számfeltek, akik este, munka után felméri a feldolgozott területeket. Reggelre a mezei szálláson kifüggesztik az egész brigád, az egyes munkacsoportok és az egyes kolhoztagok előző napi eredményeit, valamint azt, hogy hány munkagyorsítást jár előző napi munkájáért egy-egy kolhoztagnak. A kolhoztagok munkakönyvecskéjébe a brigádvezető a hét végén írja be a teljesített munkagyorsítók számát.

Az állattenyésztő telepeken is hasonló a díjazási rendszer. Egy fejőnőnek például minden 100 liter tej fejése után másfél munkagyorsítást írnak jóvá. Mindennapos jelenség kolhozunkban, hogy a kolhoztagok pótdíjazásban is részesülnek. Az állattenyésztő telep dolgozói például borjakat, malacokat kapnak.

Egyesült szövetkezetekkel a jövedelmező gazdálkodásért

Földművelésügyi szervezetekünkkel megkezdődtek a mérlegismertető közgyűlések, melyeken a vezetőség beszámol az elmúlt évben végzett munkáról.

Ezzel párhuzamosan folynak a kis szövetkezetek egyesítései. Szövetkezeink vezetőinek és dolgozóinak első feladata, hogy a tömegeket megfelelően mozgósítsák ezekre a közgyűlésekre, hogy kellő időben ismertessék a tagsággal a közgyűlések tárgyát, a helyi ügyintézőt, ahol arra megfelelő szövetkezeti dolgozó van, amennyiben nincsen, az igazgatóság arra legmegfelelőbb tagját. Megválasztják a körzeti küldötteleket is, akik a helyi szövetkezetet a körzeti küldöttgyűlésen képviselik.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják: ahol a vezetőség megértette a feladatokat, ott az eredmények nem maradtak el.

Megyénk területén az elmúlt év során 85 szövetkezet működött, köztük például az orosházi szövetkezet az elmúlt évben elért listra felesleget megközelítette az egymillió forintot, Békéscsaba, Békés, Szarvas, Nagyszénás és még egy-néhány szövetkezetünk elérte a félmillió forint tiszta jövedelmet.

Ezek mellett a szövetkezetek mellett azonban megtaláljuk a gyengeségeket is, amelyek nem tudják gazdaságosan kihasználni a rendelkezésükre álló munkaerőt, nem tudják megfelelően ellátni községük lakosságát a napi közszükségleti és iparcikkkel.

Ezeket a hiányosságokat felmerre határozták el a szövetkezeti tagjaink, hogy felszámolják a kisüzemi gazdálkodás hátrányait és egyesülnek nagyobb szövetkezeti egységekbe, kialakítják a körzeti földművelésügyi szervezeteket.

A gazdasági egyesítések mellett azonban szövetkezeinknek ügyelniük kell a mozgalmi munka további megszilárdítására is.

Különösképpen vonatkozik ez a körzeti szövetkezetek egyesítését megelőző közgyűlésekre, ahol a tagságot részletesen tájékoztatni kell a szervezési változásokról. A körzeti szövetkezetek megalkulásával szervezeti változás azon a téren következik be, hogy a központi igazgatás, ügyvezető, könyvelő, adminisztrátor, pénztáros az egyesülésre kerülő szövetkezeteknél nem lesz, ezt a munkát a központi szövetkezet irodájában fogják elvégezni. Azonban a tagság jogai és kötelességei nem hogy csökkenné-

nek, hanem egyre jobban növekednek.

Az egyesítést elhatározó közgyűlésen választják meg a 8—12 tagú igazgatóságot, a 3—9 tagú ellenőrző bizottságot. Ezeknek a bizottságoknak a feladatai és jogköre megfelel az előző igazgatóság és felügyelőbizottság jogkörének. Ezenkívül megválasztják a helyi ügyintézőt, ahol arra megfelelő szövetkezeti dolgozó van, amennyiben nincsen, az igazgatóság arra legmegfelelőbb tagját. Megválasztják a körzeti küldötteleket is, akik a helyi szövetkezetet a körzeti küldöttgyűlésen képviselik.

A körzeti küldöttek feladata, hogy a küldöttgyűlésen saját szövetkezeti tagságuk kérését és javaslatát tolmácsolják. A helyi szövetkezetek megfelelő képviseletet kapnak tagságuk létszámának megfelelően a körzeti szövetkezet igazgatóságában és felügyelőbizottságában.

Szövetkezeti vezetőinknek elsőrendű feladata a tömegszervezeti munka megjavítása. Nem szabad szem elől téveszteni, hogy a szövetkezet célja és feladata: a szövetkezés legalacsonyabb formáján keresztül a gyakorlatban megbizonyítani a még egyéni dolgozó parasztságnak a nagyüzemi gazdálkodás előnyeit.

Szövetkezeti tagságunk használja fel a mérlegismertető közgyűléseket arra, hogy nyíltan bírálja, értékelje a szövetkezet vezetőségének munkáját, bátran vesse fel a felmerült hiányosságokat és ne engedje meg azt, hogy a szövetkezeti demokráciát egyes vezetők semmibeveve, önkényesen intézkedjenek, vagy hátrózzanak.

Az egyesült szövetkezetek tagsága rendszeresen követelje meg a havi közgyűlések beszámolóit és ezen túlmenően a negyedéves tervszámolókat. Ezeket a taggyűléseken, tervszámolókon követelje meg azt is, hogy a szövetkezet begyűlési tevékenységét zavartalanul biztosítsák és bátran bírálják meg azokat a tagokat, vezetőket, akik az állammal szembeni kötelezettségük teljesítését elmulasztják.

Szövetkezeti vezetőink pedig úgy dolgoznak, hogy a szövetkezetek a tömegek, a tagság aktív közreműködésével be tudják tölteni tömegszervezeti funkciójukat.

Nun Mihály
MESZÓV megyei titkár.

A tapasztalatcsere segíti az SZMK munkáját

A múlt év decemberében a szeghalmi járási szülői munkaközösség elnökei részére tapasztalatcsere volt. Ennek az értekezletnek eredménye sok formában megmutatkozik. Köi-ösladányban gyengé volt a szülői munkaközösség munkája és a tapasztalatcsereértekezlet óta igen szépen működik. Rendszeres család-látogatást, felvilágosító munkát végeznek a továbbtanulás, valamint a tanórákon való rendszeres részvétel érdekében. Legutóbb teadélután rendeztek és a bevételt az iskola szépítésére használták fel. Buosa községből kultúrmasoros rendezvényből ezer forintot fordítottak az iskola egészségügyi felszerelésére. Járásunk területén Szeghalom a leggyengébb. Ennek egyik oka az, hogy a szülői munkaközösség elnöke nem viseli szívén az iskola munkáját. Ugyanis közösen elhatároztuk az értekezletet, hogy mindannyian megjavítjuk a munkánkat. A járási székhelyre min-

den hónap 15-re jelentést kell küldeni az elvégzett munkáról. A jelentést minden községből rendszeresen megkapom, csak Szeghalmról nem. Én, mint a járási SZMK-elnök minden hónapban rendszeresen látogtom a községi SZMK-elnököket és segítem munkájukat. Fűzesgyarmaton Bakkóczy elvtársnő vállalta, hogy minden VIII. osztályos gyermek szüleit meglátogatja és foglalkozik a továbbtanuláskérdéssel. Fűzesgyarmaton a tanulónak a tanórákon való részvétele átlagosan 85 százalékos. A legjobb eredményt Kertészsziget érte el, ahol 100 százalékos.

Márciusban aktívaink kérésére, újra tartunk járási értekezletet, ahol a hasznos, jó tapasztalatokat átadják egymásnak a szülői munkaközösség elnökei.

Szivós Péterné Szeghalom, járási szülői munkaközösségi felelős.

A Viharsarok Népe Jogi Tanácsadója közli

Több kérdés érkezett be a Jogi Tanácsadóhoz a gyermekvédelemmel kapcsolatban. Legtöbb kérdés a tartásdíjjal kapcsolatos, melyekre az alábbi cikkben válaszolunk:

A megítélt gyermektartásdíj behajtásának meggyorsítása

Az a mélyreható és gyökeres gazdasági és szociális átalakulást, mely felszabadulásunk óta hazánkban végbement, számos új gyár, intézmény és szocialista szellemű áthatott jogszabály tükrözi. Igen figyelemre méltó és nagy jelentőségű a mostanában megjelent minisztertanácsi határozat a gyermekvédelem továbbfejlesztéséről, valamint a gyermekek és az anyák fokozottabb bírói jogvédelméről. Számos napközti otthon, bölcsőde, óvoda és egyéb népjóléti intézmény hirdeti a nagyfokú fejlődés útját.

Valóban drága kincs a mi országunkban a gyermek, boldog jövőnk záloga és letéteményese és úgy az államunk, mint az öntudatos dolgozó és a szülők elsőrendűen fontos kötelességüknek tartják, hogy megteremtse az előfeltételeket ahhoz, hogy ifjú nemzedékünk vidáman, nélkülözéskétől mentesen élhessen, tanulhasson és biztosítva legyen egészséges testi és lelki fejlődése.

Az e téren eddig elért eredményeink lehetőséget nyújtanak arra, hogy államunk a jövőben még nagyobb segítséget adjon az anya- és családvédelemhez.

A minisztertanács új határozatának nagyszerűsége azokban az intézkedésekben és rendelkezésekben nyilvánul meg, amely az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről gondoskodik, kimondja, hogy a terheltet levő nőt a szülés előtt legalább háromszor ingyenes orvosi kezelésben kell részesíteni, meg kell állapítani azokat a munkakörüket, amelyek a nők egészségére nézve ártalmasak. Azonkívül kedvezményeket állapít meg a dolgozó és terhes nők, valamint a fiatal anyák munkaviszonya körében. Az anyasági segély mellett terhességi és gyermekágyi segélyt is biztosít. A dolgozó anyák anyasági segélyét felemeli. Még számos egyéb kedvezmény mellett minden újszülött gyermek részére 400 forint értékű ingyen csecsemőkelemlényt ad a szülőnek, akár jogosult a társadalombiztosításra, akár nem.

A minisztertanácsi határozatokban kifejezte jut azon törekvés, hogy hazánk valóban az életöröm, és élni akarás országa és a szocialista együttműködésben a szeretet és messzemenő gondoskodás légkörében felnövő fiatalok országa legyen.

Ahhoz azonban, hogy boldog jövőnk biztosítható legyen, nemcsak az államnak, hanem az egyes dolgozóknak is hozzá kell járulniuk.

Annak szükségessége, hogy a megítélt tartásdíjat a gyermek, illetve az anya minél hamarabb kézhez kaphassa, nyilvánvalóan kidomborodik a fenti minisztertanácsi határozat azon intézkedéséből is, hogy ha a bíróság határozatával munkaviszonyban álló dolgozót kötelez gyermektartásdíj megfizetésére, a kötelezett illetményeit utalványozó hatóságot felhívja arra, hogy a határozatban megállapított összeget a jogosult kezébe fizesse ki, illetőleg helyezze bírói letétbe.

Ugyanazon cél szolgálja azon rendelkezés, hogyha a gyermek-tartásdíjnak vagy az anyá részére a szüléssel kapcsolatban járó kötelezésnek behajtása végett a dolgozó illetményét foglalják le, a letétlást a vállalathoz érkezéstől számított 24 órán belül foganatosítani kell.

A letétlő határozat megszerzéséért nemcsak az a dolgozó felelős, akinek az intézkedés megtétele közvetlenül a munkakörébe tartozik, hanem készfizetői kezésébe maga a vállalat is felelős. Aki pedig a letétlást ellenére, a letétlőről tudomással bírva a kötelezett dolgozónak a fizetését kiutalja, vagy a kiutalás szabálytalanságáról tudva a kifizetést teljesíti, a sikasztásra vonatkozó szabályok szerint büntetendő.

Mindenzen rendelkezések, valamint a munkahely változtatása esetében szabályozott eljárás azt a célt szolgálja, hogy a megítélt gyermektartásdíjat a részéről gyermek, illetve anyá késedelem nélkül kézhez kaphassa.

A már megítélt tartásdíjak végrehajtási uton való közvetlen lefoglalása és kiutalása tekintetében is szükségesnek mutatkozik olyan rendelkezések meghozatala, amely a kiutalás gyors lebonyolítását lehetővé teszi. Még mindig van elég szép számmal olyan kevésbé öntudatos apa és tartásdíj fizetésére kötelezett személy, aki bírósági döntés ellenére sem fizeti meg a megítélt tartásdíjat és azt tőle végrehajtási uton kell behajtani.

Az 1949 évben hozott minisztertanácsi rendelet a szolgálati viszonyból eredő járandóságok lefoglalásának újabb szabályozása tárgyában akként rendelkezik, hogy a gyermektartásdíj fejében lefoglalható szolgálati járandóság nem fizethető ki a gyermektartásdíj fizetésére kötelezett dolgozónak. A letétlő fizetés hiányában azonban a jogosított anyá részére csak a letétlő határozat jogerőre emelkedése után a bíróság külön kiutalására fizethető ki.

Ezen jogszabályi intézkedés nyilvánvalóan hátráltatja és megtiltja a megítélt tartásdíjak egyidejű lefoglalását és kiutalását a jogosított személy részére.

Nyilvánvaló tehát annak szükségessége is, hogy a közvetlen végrehajtással lefoglalt gyermektartásdíj is egyidejűleg letétlhető és kiutalható legyen minden további jogerő bevárása nélkül, annál is inkább, mert a bíróság a gyermek és anyák fokozottabb bírói jogvédelméről szóló minisztertanácsi határozat értelmében végrehajtási eljárás mellőzésével felhívja a kötelezett illetményeit utalványozó hatóságot arra, hogy a bírósági határozattal megállapított összeget a jogosult anyá kezébe fizesse ki, vagy helyezze bírói letétbe.

Mindenzen rendelkezések és határozatok arra vannak hivatva, hogy a megítélt tartásdíjat az anyá, illetve a gyermek késedelem nélkül kézhez kaphassa és boldog jelenét és jövőjét ezáltal is biztosíthassa.

dr. SIMON ISTVÁN járásbíró, Békés.

SPORT

MHK körséta a csabai üzemekben

A héten, keddi napon Békéscsaba három legnagyobb üzemét látogattuk meg és ellenőriztük, mennyire szervezték meg az 1953. évi MHK-próbára a jelentkezőket és a továbbképző tanfolyamok megtartását.

A Békéscsabai Ruhagyár Sportkörét kerestük fel először. Első kérdésünk az volt, hogy mit tettek az 1953. évi fejlesztési terv megvalósítása, de főleg az MHK-tesztnevelési rendszer sikeres végrehajtása érdekében. A válasz igen egyszerű volt: még eddig semmit. Hivatkoztak arra, hogy a fejlesztési tervet is csak most kapták meg a napokban. Azonban az még nagyobb baj, hogy az 1953. évi MHK-nyomatványokat sem kérték a városi TSB-től.

A Békéscsabai Kötöttáru Gyár Sportköré: itt is hasonlóképpen, mint a Békéscsabai Ruhagyárban, egyáltalán semmi élet a sport terén. Még az 1953. évi MHK szervezési munkában sem. Udvárdi elvtárs elmondta, hogy igen nehéz feladat előtt áll, mert a DISZ-szervezet nem támogatja kellően a sportkör vezetőjét abban, hogy az üzemben belül egy egészséges sportélet alakulhasson ki. Az MHK hiányosságain kívül találkozunk még más hiányosságokkal is a Békéscsabai Kötöttáru Gyárban. A sportkör vezetősége számtalanszor felhívta a sportlók figyelmét, hogy a kint lévő sportfelszereléseket hozzák be, hogy az 1953. évi sportkör vezetősége megállapíthassa, milyen szerelkek rendelkeznek a sportkör. Ez a kövös a sportlók felé csak kérés maradt mind a mai napig. A Kötöttáru Gyár sportlójának másképpen kell, hogy viszonyuljanak a sportkör vezetőségéhez, mert az 1953. évi feladatok elvégzése ilyen formában veszélyeztetve lesz.

A Békéscsabai Ágyagipar Építők Sportkörét látogattuk meg harmadikként. Megérkezésem után első utam az üzemi bizottság irodájába vezetett. Gondoltam, az üzem éléről ott tudnak legjobban tájékozódni. Szankovics elvtárs, az üzemi bizottság titkára igen szép, reménykeltő szavakkal fogadott. De nem ilyen szavakkal válaszolt Dancig elvtárs, az üzemi MHK-bizottságának elnöke. Dancig elvtárs véleménye szerint az 1953-as évben is csak esetleg kampányszerű MHK-próbákkal tudják az MHK-fejlesztési tervet végrehajtani. Ezt azzal támasztja alá, hogy az üzem dolgozóit nem lehet összehozni a rendszeres előkészítő edzésekre. Távozásom előtt felkerestem az üzemi pártszervezetnek titkárát, akivel közöltem észrevételeimet és javaslatomat. Javasoltam Sicz elvtársnak, hogy minden műhelybizottság mellé választanak be egy sportvezetési felelőst, aki egy-egy üzemenként a sport-szervezést, MHK-próbák előkészítését végzi.

Ha ezen javaslatot a Békéscsabai Téggyár üzemi bizottsága elfogadja és a sportkör vezetőségének ilyen formában a segítségére lesz, valószínű, hogy lényegesen megjavul az MHK-munka a közeljövőben. Végül Sicz elvtárs elmondta, hogy a legmesszebbmenőkig fogja a sportkör munkáját támogatni és ő is azon lesz, hogy minél jobb eredmények szülessenek az 1953. évi sportfejlesztési terv teljesítésében. Javasolom valamennyi sportkörünknek, hogy tekintse az MHK-munkát is éppen olyan fontos egészségügyi foglalkozást jelentő munkának, mint éppen a laboratóg-sportot, hiszen éppen az MHK-án keresztül szerzik meg sportlójuk mind-azokat az alapvető tulajdonságokat, amely egy sportban, mint a termelő-munkában jobb eredmény eléréséhez segíti őket.

Molnár László MTSB MHK-előadó.

A Békéscsabai Építők vasárnapi műsora: Ma, március 1-én délután 3 órai kezdettel visszavágó barátságos labdarugó-mérkőzést játszik a Békéscsabai Építők labdarugó csapata a Makói Vasas NB II-es csapatával a Kazincz-utcai stadionban.

Egy világs hírló eladó, Békéscsaba, Wlascius-u. 7.

VIIARSAROK NÉPE az MDP-Békésmegyei Pártbizottságának lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: Nagy Antal. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Békéscsaba, Sztálin-ut. 7. I. emelet. Telefon: szerk.: 22-85, kiadóhiv.: 21-76. Békési Nyomda, Békéscsaba. Felelős nyomdavezető: Botyánszky Pál.

Viharsarok Népe KERESZTREJTÉNYE

A kultúra fegyverével

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60

VIZSZINTES:

1. Amire kultúraperjéinknek most mozgósítanok kell. 12. Városi tanács osztálya röviden. 13. A dobozi kultúraperjé is sok szép íyet tud. 14. Tökémlős amit szlovák kultúraperjéjük kapott — eleje, vége. (lásd: függőleges 5.) 15. A jó kultúraperjé sikerének titka. 16. Vissza, utolsó betű nélkül: közismert csabai hátrész. 18. Népszerű sportág. 21. Brazíliában van — vissza! 23. Minden futóúton van! 24. Orosz tél eleje! 25. A repülés kezdetel 26. R.....ka, — vissza. (Például a batonyai délszlávok tancában is van.) 27. Megyénk legjobb uttó rigmusbrigádja. 28. Ko..... (Teher, vissza.) 29. Gárdonyi szülőháza — kiejtve 30. Vajjon győzi? 31. Salgótarjáni Dózsa Sportkör. 32. Hetedik ülészaka most kezdődik. 33. Békéscsaba-ban külön iskolában tanítják. 34. Névelővel két magánhangzó. 35. János, Dezső, Olga. 36. Ebben az értelemben mi is a Tiszatájhoz tartozunk. 37. Felborított kordél! 38. Elnökség kezdődik! 39.gató. 41. Pénz. 42. Lendület — köz-

ismert idegen szóval. 43. Fordítva írt! 45.onokat is kapott a MAV. 46. Pusztai.....ka (helység megyénkben). 48. A gyulai.....együtes. 50. Le.....el (sokat beszél). 53. Adó. 55. Nézővel történik a jó kultúraperjé hatására. 56. Korjelző.

FÜGGŐLEGES:

2. Munkaszökő. 3. Főnév benn kéverve. 4. Pityókás udvarló névelő. 5. Ezzel hívják sokszor (vissza!) a Balassa együtes. 6. Majdnem szél. 7. Ipari Tanulók Hivatala. 8. Vajjon mi? — ami nélkül. 9. Százazt beszámoló hátsza. 11. Keresztül. 17. Sok szép íyet hallottunk már a méhkeréki együtesről. 19. Mese eleje! 20. Favágó tészta — végén aga. 22. A békési gimnázium egyik szakköre is ápolja. 40. Fém. 41. Napszék. 43. Kicsi rész — kiejtve. 44. Egyik volt — közepre. 47. Vissza: szíva része. 48.eskedelem. 49. Szétszórt szerét! 50. Öv. 51. Figyel. 52. Kicsi nagyot hall! 54. Igeközt. 56. Bolta! kapcsolatban is mondják! (Beküldendők a kiemelt sorok válassza.)

Kapható az OFOTÉRT boltokban: Békéscsaba, Sztálin-út 13 Gyula, Városház-u. 1 Orosháza, Kossuth Lajos-u. 14

Finom falatokkal, ital-különlegességekkel állnak a vásárlók rendelkezésére

BOLT
Békéscsaba,
Szent István-tér 10

Szerződéses zöldség-és gyümölcsstermeléssel a dolgozók jobb ellátásáért!

Tartsd be a vetési határidőket! Fejzd be a gyümölcsfák téli fatiszogatását! Idejében szórd ki a műtrágyát! Kezd meg a gyümölcsösben a télvégi permetezést! A termelési előírások betartásával nagyobb és jobbminőségű terméscd lesz, növekszik jövedelmed!

Ezekben az állami és vállalkozási vállalatokban nyilván sok sz

Érdemes szerződéses dughagymát termelni!

Háromszori talajporhanyítással és gyomtalanítással, közepes időjárás mellett 100 ölenként öt mázsa termés könnyen elérhető!

MEZOKER

A talajt nem uszorazza ki, kitűnő elővetemény!
A szerződött dughagyma magasabb jövedelmet biztosít, mint a nem szerződött.

Szerződéses átvételi ár, mázsa:	Szerződésen kívül átvett ár, mázsa:
Zsika 220 forint	Zsika 160 forint
IV. oszt. 190 forint	IV. oszt. 140 forint
III. oszt. 165 forint	III. oszt. 120 forint
II. oszt. 110 forint	II. oszt. 80 forint
I. oszt. 80 forint	I. oszt. 60 forint
Piklesz 60 forint	Piklesz 45 forint

Köss minél nagyobb területre dughagymaszerződést! MAGES-sal szerződsz! MEZOKER-nek adsz be!

Okuljunk a k

A kisköri járási tá mint a «Szabad Nép» a m írta — hosszú időn át a vezető. A tanácselnök k kasztó, hortysta tiszt v eszür cinkosaival két keresztül mentette a kullata és sanyargatta a d rasztokat. Egyengette útját a termelőszövetke ta, védte őket a beszo a munka kötelezettsége a járásban nem volt rit a listán kulákok nevét a dolgozó parasztkoal rasztokéval cserélték f beszolgáltatási kötelezet lán a dolgozó paraszt rakták. A járás falvait érdekli hirdó arról reo ha ez nem lesz, ha az a dolgozó parasztkoal er ellenségeivel bánnak e gozó parasztko portáit h lan követeléseket tur nyegelőző hangú időzé ották el, százzámra őket és várakoztatták ben jogtalanul a hivati rón a olyan hangon ter te őket, amilyet Horth rái és jogzóji óta a mag nem hallott. A járási tá séges vezetői gondoko hogy az elszámoltatás é munkájába legalább na becsempezőnek elcsopo thysta hivatalnokokat, foglalkozás nélküli elősd megbízatásukkal vissza ták a dolgozó parasztko

Mindoz a járási és pártbizottság és a meg orra előtt történt. Allan szerveinknek nem tűnt abból a kisköri járá-ban a tes-lez tartozó let nem halladja meg a lékot, a járási tanács módton március 9-ra, a társ születésr pja tiszté melőszövetkezeti «szocia akart csinálni. Mindoz p volt a dolgozó parasztko szakra, vagy az adóz adási kötelezettségek el hazug, zavartkeltő igéy

Az ellenség termész körösön sem járt más előbb-utóbb mindenütt ban: rajtavesztett, s ahová való. Felmerül kérdés: miért garázó ilyen soká és ilyen pima gal? Azért és csak azért nek az ellenségnek hatal égese támadt. Ez a nem más, mint egyes pártszerveink hiszékeny titkai vaktsága. Arra sz ellenség, hogy a mi ha és pártszerveink a pap és nem a tényleges tev alappján itélik meg őket lami és pártszerveink területet papíron 25 emegföldötták — ezt v ma tudomásul vették. A tott az ellenség, hogy a veink még a papirokat s nézik meg. A belügym személyzeti osztályán ot az iratok, amelyekből tett volna, hogy kuláké lenségre bízták a járás állami intézését. Az elle garázálkodhatott, mert sem az embert, sem az nézték meg.

Ezekben az állami és vállalkozási vállalatokban nyilván sok sz